

Міжнародний стандарт бухгалтерського обліку 1

Подання фінансової звітності

Мета

- 1 Цей стандарт визначає основи подання фінансової звітності загального призначення для забезпечення її зіставності з фінансовою звітністю суб'єкта господарювання за попередні періоди, а також з фінансовою звітністю інших суб'єктів господарювання. Він установлює загальні вимоги щодо подання фінансової звітності, настанови щодо її структури та мінімальні вимоги щодо її змісту.

Сфера застосування

- 2 Суб'єкт господарювання повинен застосовувати цей Стандарт при підготовці та поданні фінансової звітності загального призначення відповідно до Міжнародних стандартів фінансової звітності (МСФЗ).
- 3 Вимоги щодо визнання, оцінки та розкриття про конкретні операції та інші події визначаються в інших МСФЗ.
- 4 Цей Стандарт не поширюється на структуру та зміст скороченої проміжної фінансової звітності, складеної відповідно до МСБО 34 "*Проміжна фінансова звітність*". Проте на таку фінансову звітність поширюється дія пунктів 15–35. Цей Стандарт поширюється на всіх суб'єктів господарювання, включаючи тих, що подають консолідовану фінансову звітність відповідно до МСФЗ 10 "*Консолідована фінансова звітність*", та тих, що подають окрему фінансову звітність відповідно до МСБО 27 "*Окрема фінансова звітність*".
- 5 У цьому Стандарті використовується термінологія, яка є доречною для суб'єктів господарювання, що мають за мету отримання прибутку, включаючи суб'єктів господарювання у державному секторі. Якщо суб'єкти господарювання у приватному чи державному секторі, метою діяльності яких не є отримання прибутку, застосовують цей Стандарт, у них може виникнути необхідність змінити назви, що застосовуються для певних рядків у фінансовій звітності та для самих фінансових звітів.
- 6 Так само у суб'єктів господарювання, які не мають власного капіталу, як визначено в МСБО 32 "*Фінансові інструменти: подання*" (наприклад, деякі взаємні фонди), та у суб'єктів господарювання, пайовий капітал яких не є власним капіталом (наприклад, деякі кооперативні суб'єкти господарювання), може виникнути необхідність адаптувати подання у фінансовій звітності інформації про частки членів або учасників господарських одиниць.

Визначення

- 7 Терміни, які використовуються в цьому Стандарті, мають такі значення:
Облікові політики визначені у пункті 5 МСБО 8 "*Облікові політики, зміни в облікових оцінках та помилки*", і цей термін використовується у цьому Стандарті з таким же значенням.
Фінансова звітність загального призначення ("фінансова звітність") – це така фінансова звітність, яка має на меті задовольнити потреби користувачів, які не можуть вимагати від суб'єкта господарювання скласти звітність з урахуванням їхніх певних інформаційних потреб.
Неможливий – застосування вимоги є неможливим, якщо суб'єкт господарювання не може застосувати її після всіх відповідних зусиль зробити це.
Міжнародні стандарти фінансової звітності (МСФЗ) – це стандарти та тлумачення, видані Радою міжнародних стандартів бухгалтерського обліку (РМСБО). Вони охоплюють:
 - а) Міжнародні стандарти фінансової звітності;
 - б) Міжнародні стандарти бухгалтерського обліку;
 - в) Тлумачення КТМФЗ; та
 - г) Тлумачення ПКТ.¹

¹ Визначення МСФЗ змінено після зміни назв, введеної переглянутою Конституцією Фонду МСФЗ у 2010 році.

Суттєвий:

Інформація є суттєвою, якщо від її пропуску, викривлення або приховування можна обґрунтовано очікувати вплив на рішення, які приймають основні користувачі фінансової звітності загального призначення, складеної на основі тієї фінансової звітності, яка надає фінансову інформацію про конкретну звітність суб'єкта господарювання.

Суттєвість залежить від характеру та величини інформації, чи обох. Суб'єкт господарювання оцінює, чи є інформація, індивідуальна або поєднана з іншою інформацією, суттєвою у контексті його фінансової звітності в цілому.

Інформація є прихованою, якщо вона передана таким чином, що вона мала б подібний результат для основних користувачів фінансової звітності як при пропуску або викривленні такої інформації. Далі наведено приклади обставин, які можуть призвести до приховування суттєвої інформації:

- а) інформація стосовно суттєвої статті, операції або іншої події розкрита у фінансовій звітності, але застосована мова є неясною або незрозумілою;
- б) інформація стосовно суттєвої статті, операції або іншої події розкидана по всій фінансовій звітності;
- в) різні статті, операції або інші події невідповідно об'єднано;
- г) подібні статті, операції або інші події невідповідно розподілено; та
- ґ) зрозумілість фінансової звітності зменшено як результат того, що суттєва інформація прихована несуттєвою інформацією у тій мірі, що основний користувач не в змозі визначити, яка інформація є суттєвою.

Оцінка того, чи інформація може бути обґрунтовано очікуваною, щоб впливати на рішення, прийняті основними користувачами фінансової звітності загального призначення конкретного суб'єкта господарювання, що звітує, вимагає від суб'єкта господарювання розглянути характеристики таких користувачів з одночасним урахуванням власних обставин суб'єкта господарювання.

Багато існуючих та потенційних інвесторів, позикодавців та інших кредиторів не можуть вимагати від суб'єкта господарювання, що звітує, надавати інформацію безпосередньо їм, та обов'язково повинні покладатись на фінансову звітність загального призначення щодо більшості фінансової інформації, яка їм потрібна. Отже, вони є основними користувачами, кому фінансова звітність загального призначення спрямована. Фінансова звітність складена для користувачів, які мають достатні знання у сфері бізнесу та економічної діяльності, та які ретельно переглядають та аналізують цю інформацію. Іноді навіть у добре інформованих та ретельних користувачів може виникнути потреба звернутись по допомогу до консультанта, щоб зрозуміти інформацію про складні економічні явища.

Примітки містять інформацію на додаток до поданої у звіті про фінансовий стан, звіті (звітах) про прибутки та збитки та інший сукупний дохід, звіті про зміни у власному капіталі та звіті про рух грошових коштів. Примітки надають описові пояснення чи детальніший аналіз статей, поданих у цих фінансових звітах, а також інформацію про статті, які не відповідають вимогам визнання в цих звітах.

Інший сукупний дохід містить статті доходів або витрат (включаючи коригування перекласифікації), які не визнані у прибутку або збитку, як вимагають або дозволяють інші МСФЗ.

Компонентами іншого сукупного доходу є:

- а) зміни в дооцінці (див. МСБО 16 "*Основні засоби*" та МСБО 38 "*Нематеріальні активи*");
- б) переоцінки програмам з визначеними виплатами (див. МСБО 19 "*Виплати працівникам*");
- в) прибутки та збитки, що виникають внаслідок переведення фінансової звітності закордонної господарської одиниці (див. МСБО 21 "*Вплив змін валютних курсів*");
- г) прибутки та збитки від інвестицій в інструменти власного капіталу, призначені за справедливою вартістю через інший сукупний дохід згідно з пунктом 5.7.5 МСФЗ 9 "*Фінансові інструменти*";
- га) прибутки та збитки від фінансових активів, оцінених за справедливою вартістю через інший сукупний дохід згідно з пунктом 4.1.2А МСФЗ 9;
- г) ефективна частка прибутків та збитків за інструментами хеджування при хеджуванні грошових потоків і прибутків та збитків від інструментів хеджування, які хеджують

- інвестиції в інструменти власного капіталу, оцінені за справедливою вартістю через інший сукупний дохід згідно з пунктом 5.7.5 МСФЗ 9 (див. розділ 6 МСФЗ 9);
- д) для окремих зобов'язань, призначених як такі, що оцінюються за справедливою вартістю через прибуток або збиток, величина зміни справедливої вартості, що відноситься до змін кредитного ризику за зобов'язанням (див. пункт 5.7.7 МСФЗ 9);
 - е) зміни часової вартості опціонів під час відокремлення внутрішньої вартості та часової вартості опціонного контракту з призначенням інструментом хеджування лише змін внутрішньої вартості (див. розділ 6 МСФЗ 9);
 - є) зміни вартості форвардних елементів форвардних контрактів під час відокремлення форвардного елемента та спотового елемента форвардного контракту з призначенням інструментом хеджування лише змін спотового елемента та змін вартості базисного валютного спреда фінансового інструмента під час його виключення з призначення такого фінансового інструмента інструментом хеджування (див. розділ 6 МСФЗ 9);
 - ж) фінансові доходи або витрати за страхуванням від випущених контрактів у сфері застосування МСФЗ 17 "*Страхові контракти*", виключені з прибутку або збитку, якщо сукупний фінансовий дохід або витрати за страхуванням дезагреговано із включенням до прибутку або збитку суми, визначеної шляхом систематичного розподілу із застосуванням пункту 88 (б) МСФЗ 17, або суми, яка усуває неузгодженості обліку з доходом або витратами, що виникає за базовими статтями із застосуванням пункту 89 (б) МСФЗ 17; та
 - з) фінансові доходи або фінансові витрати за утримуваними контрактами з перестрахування, виключені з прибутку або збитку, якщо сукупний фінансовий дохід або витрати за перестрахуванням дезагреговано із включенням до прибутку або збитку суми, визначеної шляхом систематичного розподілу із застосуванням пункту 88 (б) МСФЗ 17.

Власники – держателі інструментів, класифікованих як власний капітал.

Прибуток або збиток – це загальний дохід за вирахуванням витрат за винятком компонентів іншого сукупного доходу.

Коригування перекласифікації – це суми, перекласифіковані у прибуток або збиток у поточному періоді, які були визнані в іншому сукупному доході у поточному чи попередніх періодах.

Загальний сукупний дохід – це зміна у власному капіталі протягом періоду внаслідок операцій та інших подій, за винятком змін, які є наслідком операцій з власниками, що діють згідно з їхніми повноваженнями як власників.

Загальний сукупний дохід включає всі компоненти "прибутку або збитку" та "іншого сукупного доходу".

- 8 Хоча в цьому Стандарті використовуються терміни "інший сукупний дохід", "прибуток або збиток" та "загальний сукупний дохід", суб'єкт господарювання може використовувати інші терміни для опису результатів діяльності, поки їхні значення зрозумілі. Наприклад, для опису прибутку або збитку суб'єкт господарювання може використовувати термін "чистий прибуток".
- 8А Терміни, зазначені далі, описані в МСБО 32 "*Фінансові інструменти: подання*" і вживаються у цьому стандарті зі значенням, вказаним у МСБО 32:
 - а) фінансовий інструмент з правом дострокового погашення, класифікований як інструмент власного капіталу (описаний в пунктах 16А та 16Б МСБО 32);
 - б) інструмент, який накладає на суб'єкта господарювання зобов'язання надати іншій стороні пропорційну частку чистих активів суб'єкта господарювання лише при ліквідації і класифікується як інструмент власного капіталу (описаний в пунктах 16В та 16Г МСБО 32).

Фінансова звітність

Призначення фінансової звітності

- 9 Фінансова звітність є структурованим відображенням фінансового стану та фінансових результатів діяльності суб'єкта господарювання. Метою фінансової звітності є надання інформації про фінансовий стан, фінансові результати діяльності та грошові потоки суб'єкта господарювання, яка є корисною для широкого кола користувачів при прийнятті ними економічних рішень. Фінансова

звітність також демонструє результати того, як управлінський персонал суб'єктів господарювання розпоряджається ввіреними йому ресурсами. Для досягнення цієї мети фінансова звітність надає таку інформацію про суб'єкта господарювання:

- а) активи;
- б) зобов'язання;
- в) власний капітал;
- г) дохід та витрати, у тому числі прибутки та збитки;
- г) внески власників та розподіл між власниками, що діють згідно з їхніми повноваженнями як власників; та
- д) грошові потоки.

Ця інформація, разом з іншою інформацією у примітках, допомагає користувачам фінансової звітності спрогнозувати майбутні грошові потоки суб'єкта господарювання і, зокрема, їхній час та певність.

Повний комплект фінансової звітності

10 Повний комплект фінансової звітності включає:

- а) звіт про фінансовий стан на кінець періоду;
- б) звіт про прибутки та збитки та інший сукупний дохід за період;
- в) звіт про зміни у власному капіталі за період;
- г) звіт про рух грошових коштів за період;
- г) примітки, що містять суттєву інформацію про облікову політику та інші пояснення;
- га) порівняльну інформацію стосовно попереднього періоду, як визначено в пунктах 38 та 38А; та
- д) звіт про фінансовий стан на початок найбільш раннього порівняльного попереднього періоду, коли суб'єкт господарювання застосовує облікову політику ретроспективно або здійснює ретроспективний перерахунок статей своєї фінансової звітності, або коли він перекласифікує статті своєї фінансової звітності відповідно до пунктів 40А–40Г.

Суб'єкт господарювання може використовувати інші назви для звітів, аніж ті, що використовуються у цьому Стандарті. Наприклад, суб'єкт господарювання може використовувати назву "звіт про сукупний дохід" замість назви "звіт про прибутки та збитки та інший сукупний дохід".

10А Суб'єкт господарювання може подавати єдиний звіт про прибутки та збитки та інший сукупний дохід, у якому прибутки або збитки та інший сукупний дохід подаються у двох розділах. Розділи слід подавати разом, причому першим має бути розділ прибутків або збитків, а відразу після нього – розділ іншого сукупного доходу. Суб'єкт господарювання може подавати розділ прибутків та збитків в окремому звіті про прибутки та збитки. У такому випадку окремий звіт про прибутки та збитки має безпосередньо передувати звітові, у якому подається сукупний дохід і який має розпочинатися з прибутку або збитку.

11 Суб'єкт господарювання подає з однаковою значимістю всі фінансові звіти повного комплекту фінансової звітності.

12 [Вилучено]

13 Окремо від фінансової звітності, багато суб'єктів господарювання подають фінансовий огляд, складений управлінським персоналом, з описом і поясненням основних характеристик фінансових результатів діяльності та фінансового стану суб'єкта господарювання, а також основних невизначеностей, які пов'язані з ним. Такий звіт може містити огляд:

- а) основних чинників і впливів, які визначають фінансові результати діяльності, у тому числі змін у середовищі, у якому діє суб'єкт господарювання, реакції суб'єкта господарювання на ці зміни та їхній вплив, опис політики суб'єкта господарювання щодо інвестицій для

- збереження та покращання фінансових результатів діяльності, включаючи політику щодо дивідендів;
- б) джерел фінансування суб'єкта господарювання та запланованого співвідношення його зобов'язань до власного капіталу; та
 - в) ресурсів суб'єкта господарювання, не визнаних у звіті про фінансовий стан відповідно до МСФЗ.
- 14 Окремо від фінансової звітності, багато суб'єктів господарювання подають висновки та інші документи (наприклад, екологічні звіти та звіти про додану вартість), особливо в тих галузях, де значущими є екологічні чинники і де робітники вважаються важливою групою користувачів. Звіти та інші документи, подані поза межами фінансової звітності, не входять до сфери застосування МСФЗ.

Загальні характеристики

Достовірне подання та відповідність МСФЗ

- 15 Фінансова звітність має достовірно подавати фінансовий стан, фінансові результати діяльності та грошові потоки суб'єкта господарювання. Достовірне подання вимагає правдивого подання впливу операцій, інших подій та умов відповідно до визначень та критеріїв визнання для активів, зобов'язань, доходу та витрат, наведених у *Концептуальній основі фінансової звітності (Концептуальній основі)*. Передбачається, що в результаті застосування МСФЗ з розкриттям додаткової інформації (за потреби) буде досягнуто достовірне подання у фінансовій звітності.
- 16 Суб'єкт господарювання, фінансова звітність якого відповідає МСФЗ, має чітко та без будь-яких обмежень зазначати таку відповідність у примітках. Суб'єкт господарювання не повинен характеризувати фінансову звітність як таку, що відповідає МСФЗ, якщо вона не відповідає усім вимогам МСФЗ.
- 17 Фактично за всіх обставин суб'єкт господарювання досягає достовірного подання шляхом відповідності застосовним МСФЗ. Достовірне подання вимагає також від суб'єкта господарювання:
- а) обирати та застосовувати облікові політики відповідно до МСБО 8 *"Облікові політики, зміни в облікових оцінках та помилки"*. МСБО 8 наводить ієрархію авторитетних керівництв, які управлінський персонал враховує за відсутності МСФЗ, що застосовується до конкретної статті;
 - б) подавати інформацію (у тому числі облікові політики) так, щоб забезпечувати доречну, достовірну, зіставну та зрозумілу інформацію;
 - в) надавати розкриття додаткової інформації, коли відповідність конкретним вимогам МСФЗ є недостатньою для забезпечення спроможності користувачів зрозуміти вплив певних операцій, інших подій та умов на фінансовий стан та фінансові результати діяльності суб'єкта господарювання.
- 18 Суб'єкт господарювання не може виправити невідповідні облікові політики ні розкриттям інформації про застосовані облікові політики, ні примітками чи поясненнями.
- 19 За надзвичайно рідкісних обставин, коли управлінський персонал доходить висновку, що відповідність вимозі МСФЗ може настільки вводити в оману, що це суперечитиме меті фінансової звітності, зазначеній у *Концептуальній основі*, суб'єкт господарювання повинен відхилитися від такої вимоги так, як це описано у пункті 20, якщо відповідна регуляторна концептуальна основа вимагає (або іншим чином не забороняє) таке відхилення.
- 20 Якщо суб'єкт господарювання відхиляється від вимоги МСФЗ відповідно до пункту 19, він повинен розкривати таку інформацію:
- а) що відповідно до висновку управлінського персоналу фінансова звітність достовірно подає фінансовий стан, фінансові результати діяльності та грошові потоки суб'єкта господарювання;
 - б) що він дотримувався всіх застосовуваних МСФЗ, окрім відхилення від певної вимоги для досягнення достовірного подання;

- в) назву МСФЗ, від вимог якого відхилився суб'єкт господарювання, характер відхилення, у тому числі підхід, якого вимагав би цей МСФЗ, причину, через яку такий підхід був би настільки оманливий за цих обставин, що суперечив би меті фінансової звітності, зазначеній у Концептуальній основі, та прийнятий підхід; та
 - г) за кожний поданий період – фінансовий вплив відхилення на кожну статтю у фінансовій звітності, яку слід було б подати відповідно до вимоги.
- 21 Якщо суб'єкт господарювання відхилився від вимоги МСФЗ в попередньому періоді і таке відхилення впливає на суми, визнані у фінансовій звітності за поточний період, то він має розкрити інформацію, зазначену в пункті 20 в) та г).
- 22 Пункт 21 застосовується, наприклад, якщо суб'єкт господарювання відхилився в попередньому періоді від вимоги МСФЗ щодо оцінки активів або зобов'язань і таке відхилення впливає на оцінку зміни активів та зобов'язань, визнаних у фінансовій звітності поточного періоду.
- 23 За надзвичайно рідкісних обставин, коли управлінський персонал доходить висновку, що *відповідність* вимозі МСФЗ може настільки вводити в оману, що це суперечитиме меті фінансової звітності, зазначеній у *Концептуальній основі*, але прийнятна регуляторна концептуальна основа забороняє відхилення від вимоги, суб'єктові господарювання слід, наскільки можливо, зменшити виявлені оманливі аспекти дотримання відповідності, розкриваючи таку інформацію:
- а) назву такого МСФЗ, характер відхилення та причину, через яку управлінський персонал дійшов висновку, що дотримання відповідності такій вимозі є настільки оманливим (за цих обставин), що суперечило б меті фінансової звітності, зазначеній у Концептуальній основі; та
 - б) за кожний поданий період – коригування кожної статті у фінансовій звітності, які, за висновком управлінського персоналу, були б необхідні для досягнення достовірного подання.
- 24 Стосовно пунктів 19 – 23, пункт інформації суперечитиме меті фінансової звітності, якщо він не подає правдиво операції, інші події та умови, які він призначений відображати або, за обґрунтованим очікуванням, має відображати, а отже, ймовірно, буде впливати на економічні рішення, зроблені користувачами фінансової звітності. Оцінюючи, чи буде відповідність конкретній вимозі МСФЗ настільки оманливою, що суперечитиме меті фінансової звітності, зазначеній у *Концептуальній основі*, управлінський персонал розглядає:
- а) чому мета фінансової звітності не досягнута за конкретних обставин; та
 - б) як саме обставини суб'єкта господарювання відрізняються від обставин інших суб'єктів господарювання, які дотримуються цієї вимоги. Якщо інші суб'єкти господарювання за подібних обставин дотримуються цієї вимоги, можна припустити, що відповідність суб'єкта господарювання вимозі не є настільки оманливою, що вона суперечитиме меті фінансової звітності, зазначеній у *Концептуальній основі*.

Безперервність

- 25 Складаючи фінансову звітність, управлінський персонал повинен оцінювати здатність суб'єкта господарювання продовжувати свою діяльність на безперервній основі. Суб'єкт господарювання складає фінансову звітність на основі безперервності, якщо тільки управлінський персонал не має намірів ліквідувати суб'єкта господарювання чи припинити діяльність або не має реальної альтернативи таким заходам. Якщо під час оцінювання управлінський персонал знає про суттєві невизначеності, пов'язані з подіями чи умовами, які можуть спричинити значущий сумнів щодо здатності суб'єкта господарювання продовжувати діяльність на безперервній основі, суб'єкт господарювання має розкривати інформацію про такі невизначеності. Якщо суб'єкт господарювання не складає фінансову звітність на основі припущення безперервності, він повинен розкрити інформацію про цей факт разом з основою, на якій він склав фінансову звітність, та з причинами, через які діяльність суб'єкта господарювання не розглядається як безперервна.
- 26 Оцінюючи доречність припущення про безперервність, управлінський персонал бере до уваги всю наявну інформацію щодо майбутнього – щонайменше на 12 місяців з кінця звітного періоду, але не обмежуючись цим періодом. У кожному випадку детальність розгляду залежить від конкретних фактів. Якщо суб'єкт господарювання в минулому послідовно демонстрував прибуткові результати

діяльності і має відкритий доступ до фінансових ресурсів, то суб'єкт господарювання може без детального аналізу дійти висновку про доречність безперервності як облікової основи. В інших випадках управлінський персонал, перш ніж упевнитися в доречності застосування припущення безперервності, має розглянути ряд чинників, які стосуються поточної та очікуваної прибутковості, графіки сплати боргів і потенційні джерела відновлюваного фінансування.

Принцип нарахування в бухгалтерському обліку

- 27 **Суб'єкт господарювання складає свою фінансову звітність (крім інформації про рух грошових коштів) за принципом нарахування.**
- 28 Якщо застосовується принцип нарахування в бухгалтерському обліку, суб'єкт господарювання визнає такі статті як активи, зобов'язання, власний капітал, дохід та витрати (елементи фінансової звітності) тоді, коли вони відповідають визначенням та критеріям визнання для цих елементів у *Концептуальній основі*.

Суттєвість та агрегування

- 29 **Суб'єкт господарювання подає окремо кожний суттєвий клас подібних статей. Суб'єкт господарювання подає окремо статті відмінного характеру або функції, крім випадків, коли вони є несуттєвими.**
- 30 Фінансова звітність є результатом обробки великої кількості операцій або інших подій, які об'єднують у класи згідно з їх характером чи функцією. Заключним етапом у процесі агрегування та класифікації є подання стислих і класифікованих даних, які формують рядки у фінансовій звітності. Якщо окремих рядок не є індивідуально суттєвим, його об'єднують з іншими статтями або у цих звітах або в примітках. Стаття, яка не є достатньо суттєвою, щоб було виправданим окреме її подання у фінансових звітах, може, однак, бути достатньо суттєвою для того, щоб подати її окремо в примітках.
- 30А Застосовуючи цей та інші МСФЗ, суб'єкт господарювання вирішує, беручи до уваги всі доречні факти та обставини, як він агрегуватиме інформацію у фінансовій звітності, яка включає примітки. Суб'єкт господарювання не повинен зменшувати зрозумілості своєї фінансової звітності, приховуючи суттєву інформацію за несуттєвою інформацією або об'єднуючи суттєві статті, різні за своєю природою або функціями.
- 31 Деякі МСФЗ визначають інформацію, яка повинна бути включена у фінансову звітність, що включає примітки. Суб'єкту господарювання не потрібно надавати конкретне розкриття, якого вимагає МСФЗ, якщо така інформація, що є результатом такого розкриття, є несуттєвою. Це справедливо навіть якщо МСФЗ містить перелік конкретних вимог або описує їх як мінімальні вимоги. Суб'єкт господарювання має також розглянути, чи надавати додаткові розкриття інформації, якщо виконання конкретних вимог МСФЗ недостатньо для того, щоб користувачі фінансової звітності могли зрозуміти вплив певних операцій, інших подій та умов на фінансовий стан та фінансові результати суб'єкта господарювання.

Згортання

- 32 **Суб'єкт господарювання не повинен згортати активи та зобов'язання або дохід і витрати, якщо тільки цього не вимагає або не дозволяє МСФЗ.**
- 33 Суб'єкт господарювання розкриває окремо активи і зобов'язання, а також дохід та витрати. Згортання у звіті (звітах) про прибутки та збитки та інший сукупний дохід або у звіті про фінансовий стан, крім випадків, коли згортання відображає сутність операції чи іншої події, зменшує спроможність користувачів розуміти операції, інші події та умови, що склалися, й оцінювати майбутні грошові потоки суб'єкта господарювання. Оцінювання активів із вирахуванням резервів (наприклад, резерв на знецінення запасів і сумнівну дебіторську заборгованість) не є згортанням.
- 34 МСФЗ 15 "*Дохід від договорів з клієнтами*" вимагає, щоб суб'єкт господарювання оцінював дохід від договорів з клієнтами сумою компенсації, на яку суб'єкт господарювання очікує мати право в обмін на передачу товарів та послуг. Наприклад, сума визнаного доходу від звичайної діяльності відображає будь-які торговельні знижки та дисконт на обсяг, які надаються суб'єктом господарювання. Суб'єкт господарювання під час своєї звичайної діяльності здійснює інші операції, що не створюють доходу від звичайної діяльності, але є супутніми стосовно основної діяльності, яка приносить дохід. Суб'єкт господарювання подає результати таких операцій тоді, коли таке подання відображає сутність

операції чи іншої події шляхом зменшення будь-якого доходу на суму пов'язаних з ними витрат, які виникають при тій самій операції. Наприклад:

- а) суб'єкт господарювання подає прибутки та збитки, які виникають при вибутті непоточних активів (включаючи інвестиції та операційні активи), шляхом вирахування балансової вартості активу та пов'язаних з ним витрат на продаж із суми компенсації отриманих при вибутті; та
 - б) суб'єкт господарювання може подавати на нетто основі витрати, пов'язані із забезпеченням, які визнаються відповідно до МСБО 37 "*Забезпечення, умовні зобов'язання та умовні активи*" і відшкодовуються за контрактною угодою з третьою стороною (наприклад, угода про гарантійні зобов'язання постачальника), із сумою відповідної компенсації.
- 35 Крім того, суб'єкт господарювання подає на нетто-основі прибутки та збитки, які виникають від групи подібних операцій, наприклад, прибутки та збитки від курсових різниць або прибутки та збитки від фінансових інструментів, утримуваних для продажу. Однак суб'єкт господарювання подає такі прибутки та збитки окремо, якщо вони є суттєвими.

Періодичність звітування

- 36 Суб'єкт господарювання подає повний комплект фінансової звітності (включаючи порівняльну інформацію) щонайменше щороку. Якщо суб'єкт господарювання змінює дату закінчення свого звітного періоду і подає фінансову звітність за період, довший або коротший, ніж один рік, то суб'єкт господарювання розкриває, додатково до періоду, який охоплюється фінансовою звітністю:
- а) причини використання довшого чи коротшого періоду; та
 - б) той факт, що суми, наведені у фінансовій звітності, не є повністю зіставними.
- 37 Як правило, суб'єкт господарювання послідовно складає фінансову звітність за період тривалістю в один рік. Однак з практичних причин деякі суб'єкти господарювання вважають за краще звітувати, наприклад, за період у 52 тижні. Цей Стандарт не виключає таку практику.

Порівняльна інформація

Мінімальна порівняльна інформація

- 38 Крім випадків, коли МСФЗ дозволяють чи вимагають інше, суб'єкт господарювання подає порівняльну інформацію стосовно попереднього періоду щодо всіх сум, наведених у фінансовій звітності поточного періоду. Суб'єкт господарювання повинен включати порівняльну інформацію також в описову частину, якщо вона є доречною для розуміння фінансової звітності поточного періоду.
- 38А Суб'єкт господарювання подає, як мінімум, два звіти про фінансовий стан, два звіти про прибутки та збитки та інший сукупний дохід, два окремі звіти про прибутки та збитки (якщо подаються), два звіти про рух грошових коштів та два звіти про зміни у власному капіталі та відповідні примітки.
- 38В У деяких випадках описова інформація, наведена у фінансовій звітності за попередній період (періоди), лишається доречною у поточному періоді. Наприклад, суб'єкт господарювання розкриває у поточному періоді детальну інформацію про юридичний спір, результат якого був невизначений на кінець попереднього періоду і який досі не вирішений. Користувачі можуть мати користь від розкриття інформації про те, що невизначеність існувала на кінець попереднього періоду, та від розкриття інформації про те, які кроки були здійснені протягом періоду для вирішення невизначеності.

Додаткова порівняльна інформація

- 38В Суб'єкт господарювання може подавати порівняльну інформацію додатково до мінімальної порівняльної фінансової звітності, що вимагається МСФЗ, за умови, що така інформація складена відповідно до МСФЗ. Ця порівняльна інформація може складатися з одного або кількох звітів, зазначених в пункті 10, але вона не обов'язково повинна містити повний комплект фінансової звітності. У такому випадку суб'єкт господарювання має подавати відповідну інформацію, наведену у примітках до таких додаткових звітів.

38Г Наприклад, суб'єкт господарювання може подати третій звіт про прибутки та збитки та інший сукупний дохід (і, отже, охопити поточний період, попередній період та один додатковий порівняльний період). Проте від суб'єкта господарювання не вимагається подавати третій звіт про фінансовий стан, третій звіт про рух грошових коштів або третій звіт про зміни у власному капіталі (тобто додаткові порівняльні фінансові звіти). Від суб'єкта господарювання вимагається подавати у примітках до фінансової звітності, порівняльну інформацію, пов'язану з таким додатковим звітом про прибутки та збитки та інший сукупний дохід.

39–40 [Вилучено]

Зміна в обліковій політиці, ретроспективний перерахунок або перекласифікація

40А Суб'єкт господарювання подає третій звіт про фінансовий стан на початок попереднього періоду додатково до мінімальної порівняльної фінансової звітності, що вимагається у пункті 38А, якщо:

- а) він застосовує облікову політику ретроспективно, здійснює ретроспективний перерахунок статей у своїй фінансовій звітності або перекласифіковує статті у своїй фінансовій звітності; та**
- б) ретроспективне застосування, ретроспективний перерахунок або перекласифікація мають суттєвий вплив на інформацію у звіті про фінансовий стан на початок попереднього періоду.**

40Б За обставин, описаних у пункті 40А, суб'єкт господарювання подає три звіти про фінансовий стан на:

- а) кінець поточного періоду;**
- б) кінець попереднього періоду; та**
- в) початок попереднього періоду.**

40В Якщо від суб'єкта господарювання вимагається подавати додатковий звіт про фінансовий стан відповідно до пункту 40А, то він повинен розкрити інформацію, що вимагається пунктами 41–44 та МСБО 8. Проте йому не обов'язково подавати відповідні примітки до звіту про фінансовий стан на початок попереднього періоду.

40Г Датою такого звіту про фінансовий стан на початок попереднього періоду має бути початок саме попереднього періоду, незалежно від того, чи містить фінансова звітність суб'єкта господарювання порівняльну інформацію для більш ранніх періодів (як дозволено в пункті 38В).

41 Якщо суб'єкт господарювання змінює подання або класифікацію статей у своїй фінансовій звітності, то він повинен перекласифікувати порівняльні суми, окрім випадків, коли перекласифікація є неможливою. Якщо суб'єкт господарювання перекласифіковує порівняльні суми, то він розкриває таку інформацію (у тому числі на початок попереднього періоду):

- а) характер перекласифікації;**
- б) суму кожної перекласифікованої статті або класу статей; та**
- б) причину перекласифікації.**

42 Коли неможливо перекласифікувати порівняльні суми, суб'єкт господарювання розкриває таку інформацію:

- а) причину, з якої не проведена перекласифікація сум; та**
- б) характер коригувань, які були б зроблені, якби суми були перекласифіковані.**

43 Підвищення зіставності інформації за різні періоди допомагає користувачам приймати економічні рішення, особливо завдяки можливості оцінювати тенденції у фінансовій інформації з метою прогнозування. За деяких обставин неможливо перекласифікувати порівняльну інформацію за певний попередній період для досягнення зіставності з поточним періодом. Наприклад, суб'єкт господарювання міг не зібрати дані у попередньому періоді (періодах) так, щоб це дозволило провести перекласифікацію, і неможливо відтворити відповідну інформацію.

44 МСБО 8 встановлює коригування порівняльної інформації, які потрібні, якщо суб'єкт господарювання змінює облікову політику або виправляє помилку.

Послідовність подання

- 45 Суб'єкт господарювання зберігає подання та класифікацію статей у фінансовій звітності від одного періоду до іншого, якщо тільки:
- а) не є очевидним (внаслідок значущої зміни в характері операцій суб'єкта господарювання або огляду його фінансової звітності), що інше подання чи інша класифікація будуть більш доречними з урахуванням критеріїв щодо обрання та застосування облікових політик у МСБО 8; або
 - б) МСФЗ не вимагає зміни в поданні.
- 46 Наприклад, значуще придбання чи вибуття або огляд подання фінансової звітності може вказувати на необхідність подавати фінансову звітність в інший спосіб. Суб'єкт господарювання змінює подання своєї фінансової звітності, тільки якщо змінене подання надає інформацію, яка є достовірною та більш доречною для користувачів фінансової звітності, і швидше за все переглянута структура зберігатиметься й надалі, що не порушуватиме зіставності інформації. Вносячи такі зміни у подання, суб'єкт господарювання перекласифікує порівняльну інформацію відповідно до пунктів 41 і 42.

Структура та зміст

Вступ

- 47 Цей Стандарт вимагає розкриття певної інформації у звіті про фінансовий стан або у звіті (звітах) про прибутки та збитки та інший сукупний дохід, або у звіті про зміни у власному капіталі та вимагає розкриття інших рядків або у цих звітах, або у примітках. МСБО 7 "*Звіт про рух грошових коштів*" встановлює вимоги до подання інформації про рух грошових коштів.
- 48 У цьому Стандарті іноді вживається термін “розкриття інформації” в широкому значенні, що охоплює статті, подані у фінансовій звітності. Розкриття інформації вимагаються також іншими МСФЗ. Якщо в цьому Стандарті або в іншому МСФЗ не визначено протилежне, такі розкриття інформації можуть бути зроблені у фінансовій звітності.

Ідентифікація фінансової звітності

- 49 Суб'єкт господарювання чітко ідентифікує фінансову звітність та відокремлює її від іншої інформації в тому самому опублікованому документі.
- 50 МСФЗ застосовуються виключно до фінансової звітності, і не обов'язково до іншої інформації, яка подається в річному звіті, документах, що подаються до регуляторних органів або в іншому документі. Тому важливо, щоб користувачі могли відрізнити інформацію, складену при застосуванні МСФЗ, від іншої інформації, яка може бути корисною для користувачів, але не є предметом цих вимог.
- 51 Суб'єкт господарювання чітко ідентифікує кожний фінансовий звіт і примітки. Крім того, суб'єкт господарювання виділяє вказану далі інформацію і повторює її, якщо це потрібно для належного розуміння поданої інформації:
- а) назву суб'єкта господарювання, що звітує, або інші способи ідентифікації та будь-які зміни в цій інформації порівняно з кінцем попереднього звітного періоду;
 - б) ця фінансова звітність стосується одного суб'єкта господарювання чи групи суб'єктів господарювання;
 - в) дату кінця звітного періоду або періоду, охопленого комплектом фінансової звітності та примітками;
 - г) валюту подання, як визначає МСБО 21; та
 - г) рівень округлення, використаний при поданні сум у фінансовій звітності.
- 52 Суб'єкт господарювання задовольняє вимоги у пункті 51 шляхом подання відповідних заголовків сторінок, звітів, приміток, стовпчиків тощо. Для визначення кращого способу подання такої інформації потрібне судження. Наприклад, якщо суб'єкт господарювання подає фінансову звітність в електронній формі, окремі сторінки не завжди використовуються; тоді суб'єкт господарювання подає

зазначені вище заголовки для забезпечення можливості розуміння інформації, включеної у фінансову звітність.

- 53 Суб'єкт господарювання часто робить фінансові звіти більш зрозумілими, подаючи інформацію в тисячах або мільйонах одиниць валюти подання. Це прийнятно, якщо суб'єкт господарювання розкриває рівень округлення і не пропускає суттєву інформацію.

Звіт про фінансовий стан

Інформація, яка має бути подана у звіті про фінансовий стан

- 54 Звіт про фінансовий стан повинен включати рядки, що подають такі суми:
- а) основні засоби;
 - б) інвестиційна нерухомість;
 - в) нематеріальні активи;
 - г) фінансові активи (за винятком сум, зазначених в г), є) та ж));
 - га) портфелі контрактів у сфері застосування МСФЗ 17, що є активами, дезагредованими згідно з вимогами пункту 78 МСФЗ 17;
 - г) інвестиції, обліковані із застосуванням методу участі в капіталі;
 - д) біологічні активи у сфері застосування МСБО 41 "Сільське господарство";
 - е) запаси;
 - є) торговельна та інша дебіторська заборгованість;
 - ж) грошові кошти та їх еквіваленти;
 - з) загальна сума активів, класифікованих як утримувані для продажу, та активи, включені у ліквідаційні групи, класифіковані як утримувані для продажу відповідно до МСФЗ 5 "Непоточні активи, утримувані для продажу, та припинена діяльність";
 - и) торговельна та інша кредиторська заборгованість;
 - і) забезпечення;
 - ї) фінансові зобов'язання (за винятком сум, зазначених в и) та і));
 - іа) портфелі контрактів у сфері застосування МСФЗ 17, що є зобов'язаннями, дезагредованими згідно з вимогами пункту 78 МСФЗ 17;
 - й) зобов'язання та активи щодо поточного податку, як визначено в МСБО 12 "Податки на прибуток";
 - к) відстрочені податкові зобов'язання та відстрочені податкові активи, як визначено в МСБО 12;
 - л) зобов'язання, включені у ліквідаційні групи, класифіковані як утримувані для продажу відповідно до МСФЗ 5;
 - м) частки участі, що не забезпечують контролю, представлені у власному капіталі; та
 - н) випущений капітал і резерви, що відносяться до власників материнського підприємства.
- 55 Суб'єкт господарювання подає додаткові рядки (у тому числі дезагредуючи рядки, перелічені у пункті 54), заголовки та проміжні підсумки у звіті про фінансовий стан, коли таке подання є доречним для розуміння фінансового стану суб'єкта господарювання.
- 55А Якщо суб'єкт господарювання подає проміжні підсумки відповідно до пункту 55, то такі проміжні підсумки мають:
- а) складатися з рядків, які є сумою величин, визнаних та оцінених відповідно до МСФЗ;
 - б) бути подані та позначені у такий спосіб, щоб рядки, які є проміжними підсумками, були чіткими і зрозумілими;

- в) бути послідовними з періоду в період, відповідно до пункту 45; та
 - г) не відображатися з більшою значимістю, ніж проміжні підсумки та підсумки, яких вимагають МСФЗ для звіту про фінансовий стан.
- 56 Якщо суб'єкт господарювання подає поточні та непоточні активи, а також поточні та непоточні зобов'язання як окремі класифікації у своєму звіті про фінансовий стан, він не повинен класифікувати відстрочені податкові активи (зобов'язання) як поточні активи (зобов'язання).**
- 57 Цей Стандарт не визначає порядок чи формат, у якому суб'єкт господарювання подає статті. У пункті 54 просто перелічені статті, які достатньо різні за своїм характером чи функцією і тому заслуговують окремого подання у звіті про фінансовий стан. На додаток:**
- а) рядки включаються, якщо розмір, характер або функція статті чи агрегування подібних статей є такими, що їх окреме подання доречно для розуміння фінансового стану суб'єкта господарювання;
 - б) використані описи та порядок наведення статей або агрегування подібних статей можна змінювати згідно з характером суб'єкта господарювання та його операціями, щоб надати інформацію, яка є доречною для розуміння фінансового стану суб'єкта господарювання. Наприклад, фінансова установа може змінити зазначені вище описи з метою надання інформації, яка відповідає діяльності фінансової установи.
- 58 Суб'єкт господарювання здійснює судження щодо того, чи подавати окремо додаткові статті, на основі оцінки:**
- а) характеру і ліквідності активів;
 - б) функції активів у межах суб'єкта господарювання; та
 - в) сум, характеру та строків зобов'язань.
- 59 Застосування різних основ оцінки для різних класів активів передбачає, що їх характер або функція відрізняються, а тому суб'єкт господарювання подає їх у вигляді окремих рядків. Наприклад, різні класи основних засобів можна обліковувати за собівартістю або за переоціненою вартістю відповідно до МСБО 16.**

Розмежування на поточні та непоточні

- 60 Суб'єкт господарювання подає поточні та непоточні активи й поточні та непоточні зобов'язання як окремі класифікації у своєму звіті про фінансовий стан відповідно до пунктів 66–76Б, за винятком випадків, коли подання, що базується на ліквідності, надає інформацію, що є достовірною та більш доречною. У разі застосування такого винятку суб'єкт господарювання подає всі активи та зобов'язання у порядку їхньої ліквідності.**
- 61 Незалежно від прийнятого методу подання, суб'єкт господарювання розкриває суму, що очікується до відшкодування або погашення через більш ніж дванадцять місяців, для кожного рядка активів та зобов'язань, яка об'єднує суми, що очікуються до відшкодування або погашення протягом:**
- а) не більше дванадцяти місяців після звітного періоду, та
 - б) через більш ніж дванадцять місяців після звітного періоду.
- 62 Якщо суб'єкт господарювання постачає товари або послуги в межах операційного циклу, який можна чітко визначити, окрема класифікація на поточні та непоточні активи та зобов'язання у звіті про фінансовий стан дає корисну інформацію шляхом відокремлення чистих активів, які постійно обертаються у вигляді робочого капіталу, від тих активів, які використовуються в довгострокових операціях суб'єкта господарювання. Це також виділяє активи, які, за очікуванням, будуть реалізовані протягом поточного операційного циклу, та зобов'язання, які мають бути погашені протягом того самого періоду.**
- 63 Для деяких суб'єктів господарювання (таких як фінансові установи) подання активів та зобов'язань у порядку зростання чи зменшення ліквідності надає інформацію, що є достовірною та більш доречною, ніж подання на основі поточні / непоточні, оскільки суб'єкт господарювання не постачає товари або послуги в межах операційного циклу, який можна чітко визначити.**

- 64 При застосуванні пункту 60, суб'єктові господарювання дозволяється подавати деякі з його активів та зобов'язань, застосовуючи класифікацію на поточні / непоточні, а інші в порядку ліквідності, коли це забезпечує достовірну та більш доречну інформацію. Потреба у змішаній основі подання може виникати, якщо суб'єкт господарювання здійснює різні види діяльності.
- 65 Інформація про очікувані дати реалізації активів та зобов'язань є корисною при оцінці ліквідності та платоспроможності суб'єкта господарювання. МСФЗ 7 "*Фінансові інструменти: розкриття інформації*" вимагає розкривати інформацію про дати погашення фінансових активів та фінансових зобов'язань. Фінансові активи включають торговельну та іншу дебіторську заборгованість, а фінансові зобов'язання включають торговельну та іншу кредиторську заборгованість. Інформація про очікувану дату відшкодування немонетарних активів, таких як запаси, та про очікувану дату погашення зобов'язань, таких як забезпечення, є також корисною, незважаючи на те, чи класифіковано активи та зобов'язання на поточні та непоточні. Наприклад, суб'єкт господарювання розкриває інформацію про суму запасів, які, за очікуванням, будуть відшкодовані через понад дванадцять місяців після звітного періоду.

Поточні активи

- 66 Суб'єкт господарювання повинен класифікувати актив як поточний, якщо:
- а) він сподівається реалізувати цей актив або має намір продати чи спожити його у своєму звичайному операційному циклі;
 - б) він утримує актив в основному з метою продажу;
 - в) він сподівається реалізувати актив протягом дванадцяти місяців після звітного періоду; або
 - г) актив є грошовими коштами чи еквівалентами грошових коштів (як визначено у МСБО 7), якщо немає обмежень щодо обміну чи використання цього активу для погашення зобов'язання щонайменше протягом дванадцяти місяців після звітного періоду.

Усі інші активи суб'єкту господарювання слід класифікувати як непоточні.

- 67 У цьому Стандарті вживається термін "непоточний", що включає матеріальні, нематеріальні та фінансові активи довгострокового характеру. Стандарт не забороняє використання альтернативних визначень, якщо їх значення є зрозумілим.
- 68 Операційний цикл суб'єкта господарювання – це час між придбанням активів для переробки та реалізацією їх у грошові кошти або еквіваленти грошових коштів. Якщо звичайний операційний цикл не можна чітко ідентифікувати, то припускається, що його тривалість дорівнює дванадцяти місяцям. Поточні активи складаються з активів (таких як запаси та торговельна дебіторська заборгованість), які продаються, споживаються чи реалізуються як частина звичайного операційного циклу, навіть якщо не очікується, що вони будуть реалізовані протягом дванадцяти місяців після кінця звітного періоду. Поточні активи складаються також з активів, утримуваних в основному з метою продажу (приклади включають деякі фінансові активи, що відповідають визначенню утримуваних для продажу, наведеному в МСФЗ 9), та поточної частини непоточних фінансових активів.

Поточні зобов'язання

- 69 Суб'єкт господарювання класифікує зобов'язання як поточне, якщо:
- а) він сподівається погасити це зобов'язання в ході свого звичайного операційного циклу;
 - б) він утримує це зобов'язання в основному з метою продажу;
 - в) зобов'язання підлягає погашенню протягом дванадцяти місяців після звітного періоду;
 - г) він не має права на кінець звітного періоду відстрочити погашення зобов'язання щонайменше на дванадцять місяців після звітного періоду.

Усі інші зобов'язання суб'єкту господарювання слід класифікувати як непоточні.

Звичайний операційний цикл (пункт 69(а))

- 70 Деякі поточні зобов'язання (такі як торговельна кредиторська заборгованість і деякі нарахування заробітної плати працівників та інших операційних витрат) складають частину робочого капіталу, який використовується у звичайному операційному циклі суб'єкта господарювання. Такі операційні витрати класифікуються як поточні зобов'язання, навіть якщо вони підлягають погашенню через більш ніж дванадцять місяців після кінця звітної періоду. Такий самий звичайний операційний цикл застосовується до класифікації активів та зобов'язань суб'єкта господарювання. Якщо звичайний операційний цикл суб'єкта господарювання не можна чітко ідентифікувати, припускається, що його тривалість становить дванадцять місяців.

Утримувані в основному з метою продажу (пункт 69(б) або такі, що підлягають погашенню протягом дванадцяти місяців (пункт 69(в))

- 71 Інші поточні зобов'язання не погашаються як частина звичайного операційного циклу, а підлягають погашенню протягом дванадцяти місяців після звітної періоду або утримуються в основному з метою продажу. Це, наприклад, деякі фінансові зобов'язання, що відповідають визначенню утримуваних для продажу, наведеному в МСФЗ 9, банківські овердрафти та поточна частина непоточних фінансових зобов'язань, дивіденди до сплати, податки на прибуток та інша неторговельна кредиторська заборгованість. Фінансові зобов'язання, що забезпечують фінансування на довгостроковій основі (тобто вони не є частиною робочого капіталу, що використовується у звичайному операційному циклі суб'єкта господарювання) і не підлягають погашенню протягом дванадцяти місяців після завершення звітної періоду, є непоточними зобов'язаннями, на які поширюються вимоги пунктів 72А – 75.
- 72 Суб'єкт господарювання класифікує свої фінансові зобов'язання як поточні, якщо вони підлягають погашенню протягом дванадцяти місяців після звітної періоду, навіть якщо:
- а) початковий строк був періодом, довшим за дванадцять місяців; та
 - б) угоду про рефінансування або зміну графіка платежів на довгостроковій основі здійснено після звітної періоду та до затвердження фінансової звітності до випуску.

Право відстрочити погашення щонайменше на дванадцять місяців (пункт 69(г))

- 72А Право суб'єкта господарювання відстрочити погашення зобов'язання щонайменше на дванадцять місяців після звітної періоду повинне мати суть та, як показано у пунктах 72Б-75, повинно існувати на кінець звітної періоду.
- 72Б Право суб'єкта господарювання відстрочити погашення зобов'язання, що виникає за кредитною угодою, щонайменше на дванадцять місяців після завершення звітної періоду може бути обумовлене виконанням суб'єктом господарювання умов, визначених такою кредитною угодою (далі – “спеціальні умови”). З метою застосування пункту 69(г) такі спеціальні умови:
- а) впливають на те, чи існує таке право на кінець звітної періоду – як проілюстровано в пунктах 74-75 – якщо від суб'єкта господарювання вимагається виконувати спеціальну умову на кінець звітної періоду або раніше. Така спеціальна умова впливає на те, чи існує відповідне право на кінець звітної періоду, навіть якщо виконання цієї спеціальної умови оцінюється лише після завершення звітної періоду (наприклад, спеціальна умова ґрунтується на фінансовому стані суб'єкта господарювання на кінець звітної періоду, але оцінюється на предмет її виконання лише після завершення звітної періоду);
 - б) не впливають на те, чи існує відповідне право на кінець звітної періоду, якщо від суб'єкта господарювання вимагається виконувати спеціальну умову лише після завершення звітної періоду (наприклад, спеціальна умова ґрунтується на фінансовому стані суб'єкта господарювання шість місяців після завершення звітної періоду).
- 73 Якщо суб'єкт господарювання має право на кінець звітної періоду перенести зобов'язання щонайменше на дванадцять місяців після звітної періоду згідно з існуючою кредитною угодою, він класифікує зобов'язання як непоточне, навіть якщо інакше строк його сплати настає протягом короткого періоду. Якщо суб'єкт господарювання не має такого права, то він не розглядає можливість рефінансування зобов'язання та класифікує це зобов'язання як поточне.
- 74 Якщо суб'єкт господарювання порушує спеціальну умову довгострокової кредитної угоди на кінець звітної періоду або раніше, внаслідок чого зобов'язання підлягає сплаті за вимогою, зобов'язання

класифікується як поточне, навіть якщо кредитор погодився (після звітного періоду і до затвердження фінансової звітності до випуску) не вимагати платежу внаслідок порушення. Суб'єкт господарювання класифікує зобов'язання як поточне, тому що на кінець звітного періоду він не має права відстрочити погашення зобов'язання щонайменше на дванадцять місяців після цієї дати.

- 75 Проте зобов'язання класифікується як непоточне, якщо кредитор до настання кінця звітного періоду погодився надати пільговий період, що закінчується щонайменше через дванадцять місяців після звітного періоду, протягом якого суб'єкт господарювання може виправити порушення та протягом якого кредитор не може вимагати негайного повернення.
- 75A На класифікацію зобов'язання не впливає ймовірність того, що суб'єкт господарювання скористається своїм правом відстрочити погашення зобов'язання щонайменше на дванадцять місяців після звітного періоду. Якщо зобов'язання відповідає критеріям, зазначеним у пункті 69, для класифікації як непоточного, то воно класифікується як непоточне, навіть якщо управлінський персонал має намір або очікує, що суб'єкт господарювання погасить зобов'язання протягом дванадцяти місяців після звітного періоду, або навіть якщо суб'єкт господарювання погасить зобов'язання у періоді між кінцем звітного періоду та датою затвердження фінансової звітності до випуску. Однак за будь-якої з цих обставин суб'єктові господарювання може знадобитися розкрити інформацію про терміни погашення, щоб дозволити користувачам його фінансової звітності зрозуміти вплив зобов'язання на фінансовий стан суб'єкта господарювання (див. пункти 17(в) та 76(г)).
- 76 Якщо наведені далі події відбуваються у періоді між кінцем звітного періоду та датою затвердження фінансової звітності до випуску, ці події кваліфікуються для розкриття інформації як події, які не коригують, відповідно до МСБО 10 *“Події після звітного періоду”*:
- а) рефінансування на довгостроковій основі зобов'язання, класифікованого як поточне (див. пункт 72);
 - б) усунення порушення довгострокової угоди про позику, класифікованої як поточна (див. пункт 74);
 - в) надання позикодавцем пільгового періоду для усунення порушення довгострокової угоди про позику, класифікованої як поточна (див. пункт 75); та
 - г) погашення зобов'язання, класифікованого як непоточне (див. пункт 75А).
- 76ХА Застосовуючи пункти 69–75, суб'єкт господарювання може класифікувати зобов'язання, що виникають за кредитною угодою, як непоточні, якщо право суб'єкта господарювання відстрочити погашення цих зобов'язань обумовлене виконанням суб'єктом господарювання спеціальних умов протягом дванадцяти місяців після завершення звітного періоду (див. пункт 72Б(б)). У таких ситуаціях суб'єкт господарювання розкриває в примітках інформацію, що дає змогу користувачам фінансової звітності зрозуміти ризик того, що зобов'язання можуть стати такими, що підлягають поверненню протягом дванадцяти місяців після завершення звітного періоду, в тому числі:
- а) інформацію про спеціальні умови (включно з характером спеціальних умов і тим, коли від суб'єкта господарювання вимагається їх виконувати) та балансову вартість пов'язаних зобов'язань;
 - б) факти та обставини, якщо такі існують, які вказують на те, що суб'єктові господарювання може бути складно виконувати спеціальні умови: наприклад, про те, що суб'єкт господарювання протягом звітного періоду чи після його завершення вчинив дії, спрямовані на уникнення чи обмеження наслідків потенційного порушення. До таких фактів і обставин може також належати той факт, що суб'єкт господарювання не виконав би спеціальні умови, якби їх виконання оцінювалось на підставі обставин суб'єкта господарювання на кінець звітного періоду.

Погашення (пункти 69(а), 69(в) та 69(г))

- 76А З метою класифікації зобов'язання як поточного або непоточного погашення означає передавання контрагенту, що призводить до погашення зобов'язання. Передавання може бути:
- а) грошовими коштами або іншими економічними ресурсами - наприклад, товарами або послугами; або
 - б) інструментами власного капіталу суб'єкта господарювання, якщо не застосовується пункт 76Б.

- 76Б** Умови зобов'язання, які за вибором контрагента можуть призвести до його погашення шляхом передавання інструментів власного капіталу суб'єкта господарювання, не впливають на його класифікацію як поточного або непоточного, якщо, застосовуючи МСБО 32 «Фінансові інструменти: подання», суб'єкт господарювання класифікує опціон як інструмент власного капіталу, визнаючи його окремо від зобов'язання як компонент власного капіталу складного фінансового інструмента.

Інформація, яку слід подавати у звіті про фінансовий стан або у примітках

- 77** Суб'єкт господарювання розкриває у звіті про фінансовий стан або у примітках більш детальну розбивку поданих рядків з використанням класифікації, яка підходить для операцій суб'єкта господарювання.
- 78** Рівень деталізації в поданні розбивок залежить від вимог МСФЗ, а також розміру, характеру і функції відповідних сум. Суб'єкт господарювання використовує також чинники, викладені у пункті 58, для визначення основи для розбивки статей. Розкриття інформації відрізнятимуться для кожної статті, наприклад:
- а) статті основних засобів деталізуються за класами відповідно до МСБО 16;
 - б) дебіторську заборгованість деталізують з виділенням сум до отримання від торгових клієнтів, до отримання від пов'язаних сторін, авансів виданих та інших сум;
 - в) запаси поділяють на види відповідно до МСБО 2 «Запаси», такі як товари, основні та допоміжні виробничі матеріали, незавершене виробництво та готова продукція;
 - г) забезпечення поділяють на забезпечення виплат працівникам та інші статті; та
 - г) випущений капітал та резерви поділяють на різні класи, такі як сплачений капітал, емісійний дохід та резерви.
- 79** Суб'єкт господарювання повинен розкривати таку інформацію або у звіті про фінансовий стан або у звіті про зміни у власному капіталі, або у примітках:
- а) для кожного класу акціонерного капіталу:
 - i) кількість акцій, дозволених до випуску;
 - ii) кількість випущених і повністю сплачених акцій, а також випущених, але не повністю сплачених акцій;
 - iii) номінальну вартість однієї акції або факт відсутності номінальної вартості акцій;
 - iv) узгодження кількості акцій в обігу на початок та на кінець періоду;
 - v) права, привілеї та обмеження, які супроводжують цей клас, включаючи обмеження з розподілу дивідендів і повернення капіталу;
 - vi) частки в суб'єкті господарювання, утримувані суб'єктом господарювання чи його дочірніми або асоційованими підприємствами; та
 - vii) акції, зарезервовані до випуску на умовах опціонів і контрактів з продажу, включаючи умови та суми; та
 - б) опис характеру призначення кожного резерву у власному капіталі.
- 80** Суб'єкт господарювання без акціонерного капіталу (наприклад, товариство або траст) повинен розкривати інформацію, еквівалентну тій, що вимагає пункт 79 а), відображуючи зміни протягом періоду в кожній категорії частки участі у капіталі, а також права, привілеї та обмеження, що відносяться до кожної категорії частки участі у капіталі.
- 80А** Якщо суб'єкт господарювання перекласифікував
- а) фінансовий інструмент із правом дострокового погашення, класифікований як інструмент власного капіталу, або
 - б) інструмент, який створює для суб'єкта господарювання зобов'язання надати іншій стороні пропорційну частку чистих активів суб'єкта господарювання тільки при ліквідації, і який класифікується як інструмент власного капіталу

між фінансовими зобов'язаннями і власним капіталом, він повинен розкривати суму, перекласифіковану в та із кожної категорії (фінансові зобов'язання або власний капітал), та часу і причини для такої перекласифікації.

Звіт про прибутки та збитки та інший сукупний дохід

81 [Вилучено]

81A Звіт про прибутки та збитки та інший сукупний дохід (звіт про сукупний дохід) має подавати, окрім розділів прибутку або збитку та іншого сукупного доходу:

- а) прибуток або збиток;
- б) загальний інший сукупний дохід;
- в) сукупний дохід за період, який є сумою прибутку або збитку та іншого сукупного доходу.

Якщо суб'єкт господарювання подає окремий звіт про прибутки та збитки, то він не подає розділ прибутків та збитків у звіті, у якому подається сукупний дохід.

81Б Суб'єкт господарювання має подавати, окрім розділу прибутків та збитків та розділу іншого сукупного доходу, інформацію про розподіл прибутків або збитків та іншого сукупного доходу за період:

- а) прибуток або збиток за період, що відноситься до:
 - (і) часток участі, що не забезпечують контролю, та
 - (ii) власників материнського підприємства.
- б) сукупний дохід за період, що відноситься до:
 - (і) часток участі, що не забезпечують контролю, та
 - (ii) власників материнського підприємства.

Якщо суб'єкт господарювання подає прибуток або збиток в окремому звіті, то він подає у такому звіті інформацію пункту а).

Інформація, яку слід подавати у розділі прибутків та збитків або у звіті про прибутки та збитки

82 Окрім статей, що вимагаються іншими МСФЗ, розділ прибутків та збитків або звіт про прибутки та збитки має включати окремі рядки, які подають такі суми за період:

- а) дохід від звичайної діяльності, подається окремо:
 - і) процентний дохід, обчислений з використанням методу ефективного відсотка; та
 - ii) дохід від страхування (див. МСФЗ 17);
- аа) прибутки і збитки, що пов'язані з припиненням визнання фінансових активів, оцінених за амортизованою собівартістю;
- аб) витрати на страхові послуги від випущених контрактів у сфері застосування МСФЗ 17 (див. МСФЗ 17);
- ав) доходи або витрати від утримуваних контрактів перестрахування (див. МСФЗ 17);
- б) фінансові витрати;
- ба) збитки від зменшення корисності (включаючи відновлення збитків від зменшення корисності або прибутків від зменшення корисності), визначені відповідно до розділу 5.5 МСФЗ 9;
- бб) фінансові доходи або витрати за страхуванням від випущених контрактів у сфері застосування МСФЗ 17 (див. МСФЗ 17);
- бв) фінансові доходи або витрати від утримуваних контрактів перестрахування (див. МСФЗ 17);

- в) частку прибутку або збитку асоційованих та спільних підприємств, що обліковуються за методом участі в капіталі;
- ва) якщо фінансовий актив перекласифікований з категорії оцінки за амортизованою собівартістю для того, щоб його оцінити за справедливою вартістю через прибуток або збиток, будь-який прибуток або збиток, який виникає від різниці між попередньою амортизованою собівартістю фінансового активу та його справедливою вартістю на дату перекласифікації (як визначено у МСФЗ 9);
- вб) якщо фінансовий актив перекласифікований з категорії оцінки за справедливою вартістю через інший сукупний дохід для того, щоб оцінити його за справедливою вартістю через прибуток або збиток, будь-який кумулятивний прибуток або збиток раніше визнаний в іншому сукупному доході, що перекласифікований у прибуток або збиток;
- г) податкові витрати;
- г) [вилучено];
- га) одну суму підсумку припинених видів діяльності (див. МСФЗ 5);
- д–ж) [вилучено].

Інформація, яку слід подавати у розділі іншого сукупного доходу

82А У розділі іншого сукупного доходу слід наводити окремими рядками суми за період:

- а) статей іншого сукупного доходу (за винятком сум, зазначених у пункті б)), класифікованих за своєю природою та об'єднаних у групи так, що відповідно до інших МСФЗ вони:
 - і) у подальшому не будуть перекласифіковані у прибуток або збиток; та
 - іі) у подальшому будуть перекласифіковані у прибуток або збиток, якщо виконуватимуться певні умови.
- б) частка іншого сукупного доходу асоційованих або спільних підприємств, облік яких здійснюється за методом участі у капіталі, відокремлена у частку статей, які, відповідно до інших МСФЗ:
 - і) у подальшому не будуть перекласифіковані у прибуток або збиток; та
 - іі) у подальшому будуть перекласифіковані у прибуток або збиток, якщо виконуватимуться певні умови.

83–84 [Вилучено]

85 Суб'єкт господарювання повинен подавати додаткові рядки (у тому числі шляхом дезагрегації рядків, перелічених у пункті 82), заголовки та проміжні підсумки у звіті (звітах), у якому (яких) подається прибуток або збиток та інший сукупний дохід, коли таке подання є доречним для розуміння фінансових результатів діяльності суб'єкта господарювання.

85А Якщо суб'єкт господарювання подає проміжні підсумки відповідно до пункту 85, то такі проміжні підсумки повинні:

- а) складатися з рядків, які є сумою величин, визнаних та оцінених відповідно до МСФЗ;
- б) бути подані та позначені у такий спосіб, щоб рядки, які є проміжними підсумками, були чіткими і зрозумілими;
- в) бути послідовними з періоду в період, відповідно до пункту 45; та
- г) не відображатися з більшою значимістю, ніж проміжні підсумки та підсумки, яких вимагають МСФЗ для звіту (звітів), у яких подається прибуток або збиток та інший сукупний дохід.

85Б Суб'єкт господарювання подає рядки у звіті (звітах), у яких подається прибуток або збиток та інший сукупний дохід, що узгоджує всі проміжні підсумки відповідно до пункту 85 з проміжними підсумками або підсумками, яких вимагають МСФЗ для такого звіту (звітів).

86 Оскільки вплив різних напрямів діяльності, операцій та інших подій суб'єкта господарювання різниться за періодичністю, потенціалом прибутку або збитку та передбачуваністю, то розкриття

інформації про компоненти фінансових результатів діяльності допомагає користувачам зрозуміти досягнуті фінансові результати діяльності та прогнозувати майбутні фінансові результати діяльності. Суб'єкт господарювання включає додаткові рядки у звіт (звіти), у якому (яких) подається прибуток або збиток та сукупний дохід та змінює використані описи та порядок наведення статей, якщо це потрібно для пояснення елементів фінансових результатів діяльності. Суб'єкт господарювання бере до уваги такі чинники, як суттєвість і характер, а також функцію статей доходу та витрат. Наприклад, фінансова установа може змінити описи з метою надання інформації, яка стосується діяльності фінансової установи. Суб'єкт господарювання не згортає статті доходу та витрат, якщо не виконуються критерії, наведені у пункті 32.

- 87 **Суб'єкт господарювання не повинен подавати будь-які статті доходу або витрат у вигляді надзвичайних статей у звіті (звітах), у якому (яких) подається прибуток або збиток та інший сукупний дохід, чи у примітках.**

Прибуток або збиток за період

- 88 **Суб'єкт господарювання повинен визнавати всі статті доходу та витрат за період у прибутку або збитку, окрім випадків, коли МСФЗ вимагає або дозволяє інше.**
- 89 Деякі МСФЗ визначають обставини, коли суб'єкт господарювання визнає окремі статті поза межами прибутку або збитку за поточний період. МСБО 8 визначає дві такі обставини: виправлення помилок та вплив змін в облікових політиках. Інші МСФЗ вимагають або дозволяють виключати компоненти іншого сукупного доходу, які відповідають визначенню доходу або витрат у *Концептуальній основі*, з прибутку або збитку (див. пункт 7).

Інший сукупний дохід за період

- 90 **Суб'єкт господарювання повинен розкривати суму податку на прибуток, пов'язану з кожною статтею іншого сукупного доходу, включаючи коригування перекласифікації, або у звіті прибутки та збитки та інший сукупний дохід, або у примітках.**

- 91 Суб'єкт господарювання може подавати статті іншого сукупного доходу або:

- а) без урахування відповідного податкового впливу, або
- б) до відповідного податкового впливу з єдиною сумою, зазначеною для сумарного податку на прибуток стосовно цих статей.

Якщо суб'єкт господарювання обирає альтернативу б), то він розподіляє податок між статтями, які у подальшому можуть бути перекласифіковані у розділ прибутку або збитку, та статтями, які у подальшому не будуть перекласифіковані у розділ прибутку або збитку.

- 92 **Суб'єкт господарювання повинен розкривати коригування перекласифікації, пов'язані з компонентами іншого сукупного доходу.**

- 93 Інші МСФЗ визначають, чи потрібно і коли саме потрібно перекласифікувати у прибуток або збиток суми, попередньо визнані в іншому сукупному доході. У цьому Стандарті такі перекласифікації називаються коригування перекласифікації. Коригування перекласифікації включається до відповідного компоненту іншого сукупного доходу в періоді, у якому таке коригування перекласифікується у прибуток або збиток. Ці суми можуть бути визнані в іншому сукупному доході як нереалізований дохід у поточному або попередньому періодах. Такі нереалізовані доходи необхідно вилучати з іншого сукупного доходу у періоді, в якому ці реалізовані доходи перекласифікують у прибуток або збиток з метою, щоб уникнути подвійного включення таких нереалізованих доходів у загальну суму сукупного доходу.

- 94 Суб'єкт господарювання може подавати коригування перекласифікації у звіті (звітах) про прибутки та збитки та інший сукупний дохід або у примітках. Суб'єкт господарювання, який подає коригування перекласифікації у примітках, подає статті іншого сукупного доходу після всіх відповідних коригувань перекласифікації.

- 95 Коригування перекласифікації виникають, наприклад, при вибутті закордонної господарської одиниці (див. МСБО 21) та коли хеджовані прогнозовані грошові потоки впливають на прибуток чи збиток (див. пункт 6.5.11 (г) МСФЗ 9 стосовно хеджування грошових потоків).

- 96 Коригування перекласифікації не виникають унаслідок змін у надлишку переоцінки, визнаних відповідно до МСБО 16 або МСБО 38, або внаслідок переоцінки програм з визначеною виплатою,

визнаних згідно з МСБО 19. Ці компоненти визнаються в іншому сукупному доході і не перекласифікуються у прибуток чи збиток у наступні періоди. Зміни у надлишку переоцінки можуть бути переведені до нерозподіленого прибутку в наступних періодах, коли актив використовується або коли його визнання припиняється (див. МСБО 16 та МСБО 38). Відповідно до МСФЗ 9, коригування перекласифікації не виникають, якщо хеджування грошових потоків або облік часової вартості опціону (або форвардний елемент форвардного контракту базисних валютних спредів фінансових інструментів) призводить до сум, що виключаються з резерву хеджування грошових потоків або окремого компонента власного капіталу, та прямо включаються до первісної вартості або іншої балансової вартості активу або зобов'язання. Такі суми прямо переводяться до активів або зобов'язань.

Інформація, яку слід подавати у звіті (звітах) про прибутки та збитки та інший сукупний дохід або у примітках

- 97 Якщо статті доходу або витрат є суттєвими, суб'єкт господарювання повинен розкривати їх характер та суму окремо.
- 98 Обставини, які ведуть до окремого розкриття інформації статей доходу та витрат, включають:
- а) списання запасів до чистої вартості реалізації або списання основних засобів до суми відшкодування, а також сторнування таких списань;
 - б) реструктуризацію напрямів діяльності суб'єкта господарювання та сторнування будь-яких забезпечень на витрати на реструктуризацію;
 - в) вибуття об'єктів основних засобів;
 - г) вибуття інвестицій;
 - г) припинена діяльність;
 - д) урегулювання судових позовів; та
 - е) інші сторнування забезпечень.
- 99 Суб'єкт господарювання повинен подавати аналіз витрат, визнаних у прибутку чи збитку, із застосуванням класифікації, яка базується або на характері витрат або на їхній функції суб'єкта господарювання, залежно від того, який аналіз забезпечує достовірну та більш доречну інформацію.
- 100 Суб'єкти господарювання заохочуються до подання аналізу, згаданого у пункті 99, у звіті (звітах) про прибутки та збитки та інший сукупний дохід.
- 101 Витрати поділяють на підкласи з метою виділення компонентів фінансових результатів діяльності, які можуть різнитися за періодичністю, потенціалом прибутку або збитку та передбачуваністю. Цей аналіз подають в одній з двох форм.
- 102 Перша форма аналізу – це метод "характеру витрат". Суб'єкт господарювання об'єднує витрати у прибутку або збитку згідно з їх характером (наприклад, амортизація, придбання матеріалів, транспортні витрати, виплати працівникам, витрати на рекламу) і не перерозподіляє їх за функціями в межах суб'єкта господарювання. Цей метод може бути простим у застосуванні, оскільки немає потреби розподіляти операційні витрати відповідно до класифікації функцій. Далі наведено приклад класифікації за методом характеру витрат:

Дохід від звичайної діяльності	X
Інший дохід	X
Зміни запасів готової продукції та незавершеного виробництва	X
Сировина та витратні матеріали	X
Витрати на виплати працівникам	X
Витрати на амортизацію	X
Інші витрати	X
Витрати, всього	(X)

Прибуток до оподаткування		X
103	Друга форма аналізу – це метод "функції витрат" або "собівартості реалізації", згідно з яким витрати класифікують відповідно до їх функцій як частини собівартості чи, наприклад, витрат на збут або адміністративну діяльність. Згідно з цим методом, суб'єкт господарювання розкриває, як мінімум, інформацію про собівартість реалізації окремо від інших витрат. Цей метод може надавати більш доречну інформацію користувачам, ніж класифікація витрат за характером, але розподіл витрат на функції може вимагати довільного розподілу та значного судження. Далі наведено приклад класифікації за методом функції витрат:	
	Дохід від звичайної діяльності	X
	Собівартість реалізації	(X)
	Валовий прибуток	X
	Інший дохід	X
	Витрати на збут	(X)
	Адміністративні витрати	(X)
	Інші витрати	(X)
	Прибуток до оподаткування	X
104	Суб'єкт господарювання, який класифікує витрати за функцією, повинен розкривати додаткову інформацію про характер витрат, у тому числі витрати на амортизацію та витрати на виплати працівникам.	
105	Вибір між методом функції витрат та методом характеру витрат залежить від історичних і галузевих чинників, а також від характеру суб'єкта господарювання. Обидва методи вказують на ті витрати, які можуть змінитися (прямо чи непрямо), якщо зміниться рівень реалізації або виробництва суб'єкта господарювання. Оскільки кожен метод подання має переваги для різних типів суб'єктів господарювання, цей Стандарт вимагає від управлінського персоналу обирати подання, яке є достовірним та більш доречним. Проте, оскільки інформація про характер витрат є корисною для прогнозування майбутніх грошових потоків, розкриття додаткової інформації вимагається тоді, коли застосовується класифікація витрат за функцією. У пункті 104 термін "виплати працівникам" має таке саме значення, як і в МСБО 19.	

Звіт про зміни у власному капіталі

Інформація, яка повинна подаватись у звіті про зміни у власному капіталі

- 106 Суб'єкт господарювання повинен подавати звіт про зміни у власному капіталі, як вимагає пункт 10. Звіт про зміни у власному капіталі містить таку інформацію:
- а) загальний сукупний дохід за період, із зазначенням окремо загальних сум, що відносяться до власників материнського підприємства та до часток участі, що не забезпечують контролю;
 - б) для кожного компонента власного капіталу вплив ретроспективного застосування або ретроспективного перерахунку, визнаного відповідно до МСБО 8; та
 - в) [вилучено];
 - г) для кожного компонента власного капіталу, зіставлення вартості на початок та на кінець періоду, окремо розкриваючи зміни в результаті:
 - i) прибутку чи збитку;
 - ii) іншого сукупного доходу; та
 - iii) операцій з власниками, що діють згідно з їхніми повноваженнями як власників, показуючи окремо внески власників та розподіл між власниками, а також зміни у частках власності у дочірніх підприємствах, які не спричинили втрату контролю.

Інформація, яку слід подавати у звіті про зміни у власному капіталі або у примітках

- 106A** Для кожного компонента власного капіталу суб'єкт господарювання подає або у звіті про зміни у власному капіталі, або у примітках аналіз іншого сукупного доходу за статтями (див. пункт 106g(ii)).
- 107** Суб'єкт господарювання повинен подавати у звіті про зміни у власному капіталі або у примітках суми дивідендів, визнаних як розподілені між власниками протягом цього періоду, а також відповідну суму дивідендів на акцію.
- 108** У пункті 106 компоненти власного капіталу включають, наприклад, кожен клас внесеного власного капіталу, накопичений залишок кожного класу іншого сукупного доходу та нерозподілений прибуток.
- 109** Зміни у власному капіталі суб'єкта господарювання за період між початком та кінцем звітного періоду відображає збільшення чи зменшення чистих активів протягом періоду. За винятком змін, які є наслідком операцій з власниками, що діють згідно з їхніми повноваженнями як власників (таких як внески до власного капіталу, повторні придбання інструментів власного капіталу суб'єкта господарювання і дивіденди), а також витрат на операції, прямо пов'язаних з такими операціями, загальна зміна у власному капіталі протягом періоду відображає загальну зміну доходу та витрат, включаючи прибутки та збитки, отримані в результаті діяльності суб'єкта господарювання протягом періоду.
- 110** МСБО 8 вимагає ретроспективних коригувань для відображення змін в обліковій політиці (наскільки це можливо), за винятком випадків, коли перехідні положення іншого МСФЗ вимагають інше. МСБО 8 вимагає також ретроспективного перерахунку для виправлення помилок, наскільки це можливо. Ретроспективні коригування та ретроспективні перерахунки не є змінами у власному капіталі; це коригування у залишку нерозподіленого прибутку на початок періоду, за винятком випадків, коли МСФЗ вимагає ретроспективного коригування іншого компонента власного капіталу. Пункт 106 (б) вимагає розкриття в звіті про зміни у власному капіталі інформації про сукупне коригування кожного компонента власного капіталу, що є наслідком змін в обліковій політиці та, окремо, виправлення помилок. Інформацію про такі коригування розкривають за кожний попередній період та на початок періоду.

Звіт про рух грошових коштів

- 111** Інформація про рух грошових коштів надає користувачам фінансової звітності основу для оцінки спроможності суб'єкта господарювання генерувати грошові кошти та еквіваленти грошових коштів і для оцінки потреб суб'єкта господарювання у використанні цих грошових потоків. МСБО 7 встановлює вимоги до подання та розкриття інформації про рух грошових коштів.

Примітки

Структура

- 112** У примітках необхідно:
- а)** подавати інформацію про основу складання фінансової звітності і про конкретні облікові політики, застосовані відповідно до пунктів 117–124;
 - б)** розкривати інформацію, що вимагається МСФЗ і яку не подано в іншому місці у фінансовій звітності; та
 - в)** надавати інформацію, яку не подано в іншому місці у фінансовій звітності, але яка є доречною для її розуміння.
- 113** Суб'єкт господарювання, наскільки це можливо, повинен подавати примітки до фінансової звітності впорядковано. Визначаючи спосіб системного подання приміток, суб'єкт господарювання повинен врахувати вплив такого подання на зрозумілість та зіставність своєї фінансової звітності. До кожної статті, поданої у звіті про фінансовий стан та у звіті (звітах) про прибутки та збитки та інший сукупний дохід, у звіті про зміни у власному капіталі та звіті про рух грошових коштів, суб'єкт господарювання повинен робити посилання на будь-яку пов'язану з нею інформацію у примітках.

114 Приклади систематичного впорядкування приміток або їх об'єднання у групи:

- а) надання значимості тим напрямкам діяльності, які суб'єкт господарювання вважає найбільш доцільними для розуміння своїх фінансових результатів та фінансового стану, скажімо, об'єднання в одну групу інформації про конкретні види операційної діяльності;
- б) об'єднання у групи інформації про статті, що оцінюються за одним методом, скажімо, активи, що оцінюються за справедливою вартістю; або
- в) слідування порядку рядків у звіті (звітах) про прибутки та збитки та інший сукупний дохід та звіті про фінансовий стан, як-от:
 - i) зазначення відповідності МСФЗ (див. пункт 16);
 - ii) суттєва інформація про облікову політику (див. пункт 117);
 - iii) інформація, що підтверджує статті, подані у звітах про фінансовий стан та у звіті (звітах) про прибутки та збитки та інший сукупний дохід, а також у звіті про зміни у власному капіталі та звіті про рух грошових коштів, у тому порядку, в якому подано кожний звіт та кожний рядок; та
 - iv) розкриття іншої інформації, включаючи:
 - 1) умовні зобов'язання (див. МСБО 37) та невизнані контрактні зобов'язання; та
 - 2) розкриття нефінансової інформації, наприклад, цілі та політики щодо управління фінансовими ризиками суб'єкта господарювання (див. МСФЗ 7).

115 [Вилучено]

116 Суб'єкт господарювання може подавати примітки, що надають інформацію про основу складання фінансової звітності та конкретні облікові політики як окремий розділ фінансової звітності.

Розкриття інформації про облікову політику

117 Суб'єкт господарювання розкриває суттєву інформацію про облікову політику (див. пункт 7). Інформація про облікову політику є суттєвою, якщо під час розгляду разом з іншою інформацією, включеною до фінансової звітності суб'єкта господарювання, можна обґрунтовано очікувати її впливу на рішення, які приймають основні користувачі фінансової звітності загального призначення на основі цієї фінансової звітності.

118 117А Інформація про облікову політику, яка пов'язана з несуттєвими операціями, іншими подіями та умовами, є несуттєвою та не потребує розкриття. Тим не менш інформація про облікову політику політику може бути суттєвою за характером пов'язаних операцій, інших подій та умов, навіть якщо їх суми є незначними. Однак не вся інформація про облікову політику, пов'язана із суттєвими операціями, іншими подіями та умовами, сама по собі є суттєвою.

117Б Інформація про облікову політику очікується бути суттєвою, якщо вона може бути потрібною користувачам фінансової звітності суб'єкта господарювання, щоб зрозуміти іншу суттєву інформацію у фінансовій звітності. Наприклад, суб'єкт господарювання, ймовірно, вважатиме інформацію про облікову політику суттєвою для своєї фінансової звітності, якщо ця інформація пов'язана із суттєвими операціями, іншими подіями або умовами, та:

- а) суб'єкт господарювання змінив свою облікову політику протягом звітного періоду та ця зміна призвела до суттєвої зміни інформації у фінансовій звітності;
- б) суб'єкт господарювання обрав облікову політику з одного або кількох варіантів, дозволених МСФЗ, – така ситуація може виникнути, якщо суб'єкт господарювання обрав для оцінювання інвестиційної нерухомості історичну собівартість, а не справедливу вартість;
- в) облікова політика була розроблена згідно з МСБО 8 за відсутності відповідного МСФЗ;
- г) облікова політика пов'язана зі сферою, щодо якої суб'єкт господарювання зобов'язаний здійснювати значуще судження або припущення під час застосування облікової політики, і суб'єкт господарювання розкриває інформацію про ці судження або припущення відповідно до пунктів 122 та 125; або
- г) бухгалтерський облік, який вимагається для них, є складним, та інакше користувачі фінансової звітності суб'єкта господарювання не зрозуміли б ці суттєві операції, інші події

або умови, – така ситуація може виникнути, якщо суб'єкт господарювання застосовує більше одного МСФЗ до класу суттєвих операцій.

- 117В Інформація про облікову політику, яка зосереджується на тому, як суб'єкт господарювання застосував вимоги МСФЗ до свої власних обставин, надає притаманну суб'єктові господарювання інформацію, яка є більш корисною для користувачів фінансової звітності, ніж стандартизована інформація, або інформація, яка лише дублює або підсумовує вимоги МСФЗ.
- 117Г Якщо суб'єкт господарювання розкриває несуттєву інформацію про облікову політику, така інформація не повинна приховувати суттєву інформацію про облікову політику.
- 117Г Висновок суб'єкта господарювання про те, що інформація про облікову політику є несуттєвою, не впливає на відповідні вимоги щодо розкриття інформації, викладені в інших МСФЗ.

118-121 [Вилучено]

- 122 Разом із суттєвою інформацією про облікову політику або іншими примітками суб'єкт господарювання повинен розкривати інформацію про судження, не враховуючи тих, що пов'язані з оцінками (див. пункт 125), що їх застосовував управлінський персонал у процесі застосування облікових політик суб'єкта господарювання та які мають найбільш значущий вплив на суми, визнані у фінансовій звітності.
- 123 Застосовуючи облікові політики суб'єкта господарювання, управлінський персонал формує різні професійні судження (що не обмежуються оцінками), які можуть значуще вплинути на суми, визнані у фінансовій звітності. Наприклад, управлінський персонал формує судження при визначенні таких питань:
- а) [вилучено]
 - б) в який момент по суті всі значущі ризики та винагороди від володіння фінансовими активами та активами, що надаються в оренду, передаються іншим суб'єктам господарювання;
 - в) чи є певні продажі товарів, по суті, угодами про фінансування, і, відповідно, не спричиняють виникнення доходу від звичайної діяльності; та
 - г) чи договірні умови фінансового активу генерують у певні дати грошові потоки, котрі є суто виплатами основної суми та процентів на непогашену частку основної суми.
- 124 Розкриття деякої інформації відповідно до пункту 122 вимагається іншими МСФЗ. Наприклад, МСФЗ 12 "Розкриття інформації про частки участі в інших суб'єктах господарювання" вимагає від суб'єкта господарювання розкривати інформацію про судження, сформовані ним при визначенні того, чи контролює він іншого суб'єкта господарювання. Коли важко класифікувати нерухомість, МСБО 40 "Інвестиційна нерухомість" вимагає розкривати інформацію про критерії, розроблені суб'єктом господарювання з метою розрізняти інвестиційну нерухомість від нерухомості, зайнятої власником, та від нерухомості, утримуваної для продажу в ході звичайної діяльності, коли класифікувати нерухомість складно.

Джерела невизначеності оцінки

- 125 Суб'єкт господарювання повинен розкривати інформацію про зроблені ним припущення, що стосуються майбутнього, та інші основні джерела невизначеності оцінки на кінець звітного періоду, які становлять значущий ризик спричинити суттєве коригування балансової вартості активів та зобов'язань у наступному фінансовому році. Стосовно таких активів та зобов'язань примітки повинні містити докладну інформацію про:
- а) їхній характер; та
 - б) їхню балансову вартість на кінець звітного періоду.
- 126 Визначення балансової вартості деяких активів та зобов'язань вимагає оцінки впливу невизначених майбутніх подій на активи та зобов'язання на кінець звітного періоду. Наприклад, за відсутності останніх спостережень ринкових цін орієнтовані на майбутнє оцінки потрібні для оцінювання сум очікуваного відшкодування класів основних засобів, впливу технологічного старіння на запаси, забезпечень, що залежать від майбутніх результатів судових процесів, та зобов'язань довгострокових виплат працівникам (таких як пенсійні зобов'язання). Ці оцінки пов'язані з припущеннями щодо таких статей, як коригування грошових потоків на ризик або ставки дисконту, майбутні зміни заробітних плат та майбутні зміни цін, що впливають на інші витрати.

- 127 Припущення та інші джерела невизначеності оцінок, інформація про які розкривається відповідно до пункту 125, пов'язані з оцінками, що потребують найважчих, суб'єктивних чи складних суджень управлінського персоналу. Оскільки кількість змінних величин та припущень, які впливають на можливе майбутнє вирішення невизначеностей, зростає, то такі судження стають більш суб'єктивними та складними, і, відповідно, зростає потенціал подальшого суттєвого коригування балансової вартості активів та зобов'язань.
- 128 Розкриття інформації згідно з пунктом 125 не вимагається для активів та зобов'язань із значущим ризиком того, що їхня балансова вартість може суттєво змінитися в наступному фінансовому році, якщо на кінець звітного періоду їх оцінюють за справедливою вартістю, яка базується на ціні котирування на активному ринку на ідентичний актив або зобов'язання. Їхня справедлива вартість може суттєво змінитися в наступному фінансовому році, але ці зміни не виникатимуть з припущень або інших джерел невизначеності оцінок на кінець звітного періоду.
- 129 Суб'єкт господарювання подає розкриття інформації у пункті 125 так, що це допомагає користувачам фінансової звітності зрозуміти судження, які складає управлінський персонал щодо майбутнього та інших основних джерел невизначеності оцінок. Характер та обсяг наданої інформації змінюється залежно від характеру припущення та інших обставин. Приклади типів розкриття інформації суб'єктом господарювання:
- а) характер припущень або невизначеності оцінок;
 - б) чутливість балансових вартостей до методів, припущення та оцінок, що лежать в основі їх обчислень, включаючи причини чутливості;
 - в) очікуване вирішення невизначеності та діапазон обґрунтовано можливих кінцевих результатів у наступному фінансовому році стосовно балансової вартості активів та зобов'язань, на які вони впливають; та
 - г) пояснення змін, внесених до минулих припущень стосовно активів та зобов'язань, якщо невизначеності залишаються невирішеними.
- 130 Цей Стандарт не вимагає від суб'єкта господарювання розкривати інформацію про бюджети або прогнози під час розкриття інформації згідно з пунктом 125.
- 131 Іноді неможливо розкрити інформацію про обсяг можливого впливу припущення або іншого джерела невизначеності оцінок на кінець звітного періоду. У таких випадках суб'єкт господарювання розкриває інформацію про те, що обґрунтовано можливо (на основі існуючих знань), що кінцеві результати в наступному фінансовому році, які відрізняються від припущення, можуть потребувати суттєвого коригування балансової вартості відповідного активу або зобов'язання. У всіх випадках суб'єкт господарювання розкриває інформацію про характер та балансову вартість конкретного активу чи зобов'язання (або класу активів чи зобов'язань), на які впливає припущення.
- 132 Розкриття інформації у пункті 122 щодо певних суджень управлінського персоналу, здійснених у процесі застосування облікових політик суб'єкта господарювання, не пов'язане з розкриттям інформації про джерела невизначеності оцінок у пункті 125.
- 133 Інші МСФЗ вимагають розкриття інформації про деякі припущення, що за інших обставин вимагалося б відповідно до пункту 125. Наприклад, МСБО 37 вимагає за певних обставин розкривати інформацію про основні припущення стосовно майбутніх подій, які впливають на класи забезпечень. МСФЗ 13 *"Оцінка справедливої вартості"* вимагає розкривати значущі припущення (у тому числі методику (методику) оцінки вартості та вхідні дані), застосовані суб'єктом господарювання під час оцінювання справедливої вартості активів та зобов'язань, які обліковуються за справедливою вартістю.

Капітал

- 134 Суб'єкт господарювання повинен розкривати інформацію, яка надає користувачам його фінансової звітності можливість оцінити цілі, політики та процеси суб'єкта господарювання стосовно управління капіталом.
- 135 Для виконання вимог пункту 134 суб'єкт господарювання розкриває таке:
- а) якісну інформацію про цілі, політики та процеси суб'єкта господарювання стосовно управління капіталом, включаючи:
 - і) опис того, що управляється, як капітал;

- ii) якщо на суб'єкта господарювання поширюються зовнішні вимоги щодо капіталу – характер цих вимог, та як ці вимоги враховані в управлінні капіталом; та
 - iii) як він досягає своїх цілей з управління капіталом;
- б) зведені кількісні дані про те, що управляється, як капітал. Деякі суб'єкти господарювання вважають певні фінансові зобов'язання (наприклад, форми підпорядкованого боргу) як частину капіталу. Інші суб'єкти господарювання вважають, що до капіталу не входять певні компоненти власного капіталу (наприклад, компоненти, що виникають внаслідок хеджування грошових потоків);
- в) будь-які зміни в а) і б) порівняно з попереднім періодом;
- г) чи виконав він протягом періоду всі зовнішні вимоги стосовно капіталу, що поширюються на нього;
- г) якщо суб'єкт господарювання не виконав такі зовнішні вимоги стосовно капіталу – наслідки такого невиконання.

Ці розкриття суб'єкт господарювання формулює на основі внутрішньої інформації, наданої управлінському персоналу.

- 136 Суб'єкт господарювання може управляти капіталом різними способами і на нього можуть поширюватися різні вимоги стосовно капіталу. Наприклад, конгломерат може включати суб'єктів господарювання, які здійснюють страхову діяльність та банківську діяльність, і ці суб'єкти господарювання можуть діяти у різних юрисдикціях. Якщо зведене розкриття вимог стосовно капіталу та інформація про те, як здійснюється управління капіталом, не надають користувачеві фінансової звітності корисної інформації або викривлюють його розуміння капітальних ресурсів суб'єкта господарювання, суб'єкт господарювання розкриває окремо інформацію щодо кожної з вимог стосовно капіталу, що поширюється на цього суб'єкта господарювання.

Фінансові інструменти з правом дострокового погашення, класифіковані як власний капітал

- 136A Для фінансових інструментів з правом дострокового погашення, класифікованих як інструменти власного капіталу, суб'єкт господарювання повинен розкривати (якщо ця інформація не розкрита в іншому місці):

- а) узагальнені кількісні дані про суму, класифіковану як власний капітал;
- б) свої цілі, політики та процеси управління своїми зобов'язаннями щодо зворотного викупу або відшкодування інструментів, коли цього вимагатимуть від нього держателі інструментів, включаючи будь-які зміни за попередній період;
- в) очікуване вибуття грошових потоків на відшкодування чи зворотний викуп такого класу фінансових інструментів; та
- г) інформацію про те, як було визначено очікуване вибуття грошових потоків на відшкодування чи зворотний викуп.

Розкриття іншої інформації

- 137 Суб'єкт господарювання повинен розкривати у примітках:

- а) суму дивідендів, запропонованих або оголошених перед затвердженням фінансової звітності до випуску, але не визнаних як розподілені між власниками протягом періоду, та відповідну суму на акцію; та
- б) суму будь-яких невизнаних накопичених дивідендів за привілейованими акціями.

- 138 Суб'єкт господарювання повинен розкривати таку інформацію, якщо її не розкрито в іншій інформації, опублікованій з фінансовою звітністю:

- а) місце розташування та юридичну форму суб'єкта господарювання, країну його реєстрації та адресу зареєстрованого офісу (або основне місце ведення господарської діяльності, якщо воно не збігається з місцем зареєстрованого офісу);

- б) опис характеру операцій суб'єкта господарювання та його основної діяльності;
- в) назву материнського підприємства та фактичного кінцевого материнського підприємства групи; та
- г) якщо це суб'єкт господарювання з обмеженим строком існування, інформацію стосовно тривалості його існування.

Перехідні положення та дата набрання чинності

- 139 Суб'єкт господарювання повинен застосовувати цей Стандарт для річних періодів, які починаються 1 січня 2009 року або пізніше. Більш раннє застосування дозволяється. Якщо суб'єкт господарювання застосовує цей Стандарт до більш раннього періоду, він повинен розкрити цей факт.
- 139А МСБО 27 (змінений у 2008 році) змінив пункт 106. Суб'єкт господарювання застосовує цю зміну для річних періодів, що починаються 1 липня 2009 року або пізніше. Якщо суб'єкт господарювання застосовує МСБО 27 (змінений у 2008 році) до більш раннього періоду, ця зміна повинна застосовуватись до такого більш раннього періоду. Зміна застосовується ретроспективно.
- 139Б Документ *"Фінансові інструменти з правом дострокового погашення та зобов'язання, що виникають при ліквідації"* (Зміни до МСБО 32 та МСБО 1), випущений у лютому 2008 року, змінив пункт 138 та вставив пункт 8А, 80А та 136А. Суб'єкт господарювання повинен застосовувати ці зміни для річних періодів, які починаються 1 січня 2009 року або пізніше. Більш раннє застосування дозволяється. Якщо суб'єкт господарювання застосовує зміни до більш раннього періоду, він повинен розкрити цей факт й одночасно застосувати відповідні зміни до МСБО 32, МСБО 39, МСФЗ 7 та КТМФЗ 2 *"Частки членів кооперативних суб'єктів господарювання та подібні інструменти"*.
- 139В Пункти 68 і 71 змінені *"Вдосконаленнями МСФЗ"*, випущеними у травні 2008 року. Суб'єкт господарювання повинен застосовувати ці зміни для річних періодів, які починаються 1 січня 2009 року або пізніше. Більш раннє застосування дозволяється. Якщо суб'єкт господарювання застосовує зміни до більш раннього періоду, він повинен розкрити цей факт.
- 139Г [Вилучено]
- 139Г [Вилучено]
- 139Д Пункти 106 і 107 змінені, а пункт 106А доданий *"Вдосконаленнями МСФЗ"*, випущеними у травні 2010 року. Суб'єкт господарювання повинен застосовувати ці зміни до річних періодів, які починаються 1 січня 2011 року або пізніше. Більш раннє застосування дозволяється.
- 139Е [Вилучено]
- 139Є МСФЗ 10 та МСФЗ 12, випущені у травні 2011 року, змінили пункти 4, 119, 123 та 124. Суб'єкт господарювання повинен застосовувати ці зміни, якщо він застосовує МСФЗ 10 та МСФЗ 12.
- 139Ж МСФЗ 13, випущений у травні 2011 року, змінив пункти 128 та 133. Суб'єкт господарювання повинен застосовувати ці зміни, якщо він застосовує МСФЗ 13.
- 139З Документ *"Подання статей іншого сукупного доходу"* (Зміни до МСБО 1), випущений в червні 2011 року, змінив пункти 7, 10, 82, 85–87, 90, 91, 94, 100 та 115, додав пункти 10А, 81А, 81Б та 82А та вилучив пункти 12, 81, 83 та 84. Суб'єкт господарювання повинен застосовувати ці зміни для річних періодів, які починаються 1 липня 2012 року або пізніше. Більш раннє застосування дозволяється. Якщо суб'єкт господарювання застосовує ці зміни до більш раннього періоду, він повинен розкрити цей факт.
- 139И МСБО 19 *"Виплати працівникам"* (змінений у червні 2011 року) змінив визначення "іншого сукупного доходу" в пункті 7 та пункт 96. Суб'єкт господарювання повинен застосовувати ці зміни, якщо він застосовує МСФЗ 19 (змінений у червні 2011 року).
- 139І Документ *"Щорічні вдосконалення Цикл 2009 – 2011 рр."*, випущений у травні 2012 року, змінив пункти 10, 38 та 41, вилучив пункти 39–40 та додав пункти 38А–38Г та 40А–40Г. Суб'єкт господарювання повинен застосовувати цю зміну ретроспективно відповідно до МСБО 8 *"Облікові політики, зміни в облікових оцінках та помилки"* до річних періодів, які починаються 1 січня 2013 року або пізніше. Більш раннє застосування дозволяється. Якщо суб'єкт господарювання застосовує цю зміну до більш раннього періоду, він повинен розкрити цей факт.
- 139Ї [Вилучено]

МСБО 1

- 139Й МСФЗ 15 *“Дохід від договорів з клієнтами”*, випущений у травні 2014 року, змінив пункт 34. Суб’єкт господарювання повинен застосовувати цю зміну, якщо він застосовує МСФЗ 15.
- 139К МСФЗ 9, випущений у липні 2014 року, змінив пункти 7, 68, 71, 82, 93, 95, 96, 106 та 123 та вилучив пункти 139Г, 139Е та 139І. Суб’єкт господарювання повинен застосовувати ці зміни, якщо він застосовує МСФЗ 9.
- 139Л Документ *“Ініціатива щодо розкриття інформації (Зміни до МСБО 1)”*, випущений у грудні 2014 року, змінив пункти 10, 31, 54–55, 82А, 85, 113–114, 117, 119 та 122, додав пункти 30А, 55А та 85А–85Б та вилучив пункти 115 та 120. Суб’єкт господарювання повинен застосовувати ці зміни до річних періодів, які починаються 1 січня 2016 року або пізніше. Більш раннє застосування дозволяється. Від суб’єктів господарювання не вимагається розкривати інформацію, яку вимагають пункти 28–30 МСБО 8 згідно з цими змінами.
- 139М МСФЗ 16 *“Оренда”*, випущений у січні 2016 року, змінив пункт 123. Суб’єкт господарювання повинен застосовувати цю зміну, якщо він застосовує МСФЗ 16.
- 139Н МСФЗ 17 *“Страхові контракти”*, випущений у травні 2017 року, змінив пункти 7, 54 та 82. Документ *“Зміни до МСФЗ 17”*, випущений у червні 2020 року, у подальшому змінив пункт 54. Суб’єкт господарювання повинен застосовувати ці зміни, якщо він застосовує МСФЗ 17.
- 139О Документ *“Зміни до посилань на Концептуальну основу в МСФЗ”*, випущений у 2018 році, змінив пункти 7, 15, 19–20, 23–24, 28 та 89. Суб’єкт господарювання застосовує ці зміни до річних періодів, які починаються 1 січня 2020 року або пізніше. Більш раннє застосування дозволяється, якщо одночасно суб’єкт господарювання також застосовує всі інші зміни, внесені документом *“Зміни до посилань на Концептуальну основу в МСФЗ”*. Суб’єкт господарювання застосовує зміни до МСБО 1 ретроспективно відповідно до МСБО 8 *“Облікові політики, зміни в облікових оцінках та помилки”*. Проте, якщо суб’єкт господарювання визначає, що ретроспективне застосування може бути неможливим або призведе до надмірних витрат чи зусиль, він повинен застосовувати зміни до МСБО 1, посилаючись на пункти 23–28, 50–53 та 54Д МСБО 8.
- 139П Документ *“Визначення суттєвого (Зміни до МСБО 1 та МСБО 8)”*, випущений у жовтні 2018 року, змінив пункт 7 МСБО 1 та пункт 5 МСБО 8, а також вилучив пункт 6 МСБО 8. Суб’єкт господарювання повинен застосовувати ці зміни перспективно для річного періоду, який починається 1 січня 2020 року або пізніше. Більш раннє застосування дозволяється. Якщо суб’єкт господарювання застосовує ці зміни для більш раннього періоду, він повинен розкрити цей факт.
- 139Р Документ *“Класифікація зобов’язань як поточні або непоточні”*, випущений у січні 2020 року, змінив пункти 69, 73, 74 і 76 та додав пункти 72А, 75А, 76А і 76Б. Суб’єкт господарювання застосовує ці зміни для річних звітних періодів, що починаються 1 січня 2024 року або пізніше, ретроспективно відповідно до МСБО 8. Більш раннє застосування дозволяється. Якщо суб’єкт господарювання застосовує ці зміни до більш раннього періоду після випуску документа *“Непоточні зобов’язання із спеціальними умовами”* (див. пункт 139Т), він також застосовує *“Непоточні зобов’язання із спеціальними умовами”* для такого періоду. Якщо суб’єкт господарювання застосовує документ *“Класифікація зобов’язань як поточні або непоточні”* для більш раннього періоду, він повинен розкрити цей факт.
- 139С Документ *“Розкриття інформації про облікові політики”*, випущений у лютому 2021 року, змінив пункти 7, 10, 114, 117 і 122, додав пункти 117А–117Г та вилучив пункти 118, 119 та 121. Він також змінив Положення з практики МСФЗ 2 *“Здійснення суджень про суттєвість”*. Суб’єкт господарювання застосовує зміни до МСБО 1 для річних звітних періодів, які починаються 1 січня 2023 року або пізніше. Більш раннє застосування дозволяється. Якщо суб’єкт господарювання застосовує ці зміни для більш раннього періоду, він повинен розкрити цей факт.
- 139Т Документ *“Непоточні зобов’язання із спеціальними умовами”*, випущений у жовтні 2022 року, змінив пункти 60, 71, 72А, 74 і 139Р та додав пункти 72Б і 76ХА. Суб’єкт господарювання застосовує:
- а) зміну пункту 139Р – одразу після випуску документа *“Непоточні зобов’язання із спеціальними умовами”*;
 - б) усі інші зміни – для річних звітних періодів, що починаються 1 січня 2024 року або пізніше, ретроспективно відповідно до МСБО 8. Більш раннє застосування дозволяється. Якщо суб’єкт господарювання застосовує ці зміни для більш раннього періоду, він також застосовує для цього періоду документ *“Класифікація зобов’язань як поточні або непоточні”*. Якщо суб’єкт господарювання застосовує документ *“Непоточні зобов’язання із спеціальними умовами”* для більш раннього періоду, він повинен розкрити цей факт.

Вилучення МСБО 1 (переглянутого у 2003 році)

- 140 Цей Стандарт замінює МСБО 1 *“Подання фінансової звітності”*, переглянутий у 2003 році і змінений у 2005 році.